

Zalige inlegzolen

Een pittige komedie van Hilda Vleugels
voor 6 dames, 5 heren + figuranten

Decor: kerstmarkt met 3 kramen

Achteraan: een fotoshoot kraam, met een kerstdecor. *De fotoshoot kraam kan naar eigen believen opgebouwd worden: vb. binnenzicht met versierde haard ([tv-toestel met filmpje van brandende haard](#)), stapels cadeautjes, lantaarntjes, kerstkransen. Links en rechts naast de fotoshoot kraam: een versierde kerstboom (met achteraan enige ruimte. Links en rechts van het kerstdecor: studiolampen . In 't midden van het kerstdecor: decoratief tafeltje met twee stoelen.*

Rechts: jenever- en glühweinbar met achteraan een werktafel, vooraan een toog. In de kraam 2 stoelen.

Links: kraam voor een standwerker met achteraan een wand voor affiches, vooraan een uitstaltafel. Achterin een stoel.

Aan beide zijden vooraan: open ingang

Alle kramen zijn versierd (*slingers, kerstlampjes...*)

PERSONAGES

Marktkramers

FONS: jeugdige, joviale standwerker, verkleed als kerstelf

MARLOES: uitbaatster jenever/glühweinbar, dominante vrouw

GUST: man van Marloes, pantoffelheld, klungel

OLIVIA: moeder van Elise, baat fotoshoot kraam uit.

ELISE: dochter van Olivia

Bezoekers

KERSTMAN: misnoegd en pessimistisch

JASPER: foute vriend van Elise

JULIENNE: zus van Clara, fervente vegan

CLARA: zus van Julienne. Stil, verlegen meisje.

MARTHE: stoere jongedame, reporter ter plaatse

DANNY: journalist, arrogante taalpurist

Figuranten: +/- 5 bezoekers van de kerstmarkt

1STE BEDRIJF

(Intro suggestie: [We wish you a merry Christmas – instrumental](#) . De kramen zijn nog niet helemaal in orde. Olivia versiert de fotoshoot kraam en/of decoreert de kerstbomen. Marloes pakt glazen en diverse soorten jeneverflessen uit. De kraam van Fons is nog leeg. Er branden nog geen kerstlichtjes.)

GUST: *(slungelig op met tafeltje)* Waar moet ik dit tafeltje zetten?

MARLOES: Dat is een stomme vraag. Daar antwoord ik niet op.

(Gust zet het tafeltje in 't midden voor hun stand)

GUST: Ben jij nu nog altijd kwaad?

MARLOES: We zijn een half uur te laat vertrokken en dat is jouw schuld.

GUST: Het was een ongelukje, Marloes. En zo laat zijn we niet. Die mens van hier rechtover is zelfs nog niet begonnen.

MARLOES: Wat een ander doet, zijn mijn zaken niet. Wij konden op tijd zijn als jij niet zo'n kieken zonder kop was.

GUST: Ik heb al twintig keer "sorry" gezegd.

MARLOES: Met jou is niet te leven, vent. Twee linkerhanden en een kop vol zaagsel. Nog te stom om koffie te zetten.

GUST: De koffie was al klaar.

MARLOES: Ja. Maar daarna was jouw logica uitgeput. Toen liep mijn snuggere vent dwars door de keuken met een gescheurde koffiefilter.

GUST: Jij had het vuilnisbakje verzet.

MARLOES: Dat is geen reden om met een lekkende filter mijn keuken te baggeren. Iedere normale mens weet dat koffiedrab vlekken maakt. Maar jij natuurlijk niet. In uw verstand zitten zwakke zekeringen. Na vijf minuten nadenken valt de stroom uit.

GUST: Ik wou het opkuisen, maar jij pakte de vod af.

MARLOES: Omdat je dat niet proper krijgt met een vette schotelvod, onnozelaar. Het zou er lief uit gezien hebben als ik je had laten doen. Ik moet je altijd in 't oog houden. Jij kan nooit eens iets doen zonder malheuren.

GUST: Je overdrijft.

MARLOES: O ja? En eergisteren dan? Ben je dat vergeten? Ik was amper twee minuten weg en wat deed mijne snuggere?

GUST: Ja, ja. Haal maar oude koeien uit de gracht. *(af, struikelt daarbij over zijn voeten)*

OLIVIA: *(heeft gniffelend het gesprek gevolgd)* Wat had hij gedaan?

MARLOES: Sta jij te luistervinken?

OLIVIA: Ik heb gewoon alles gehoord. Jouw stem heeft geen luidspreker nodig.

MARLOES: Tja, wat wil je. Ik heb een geoefende stem. Omdat ik met zo'n kloefkapper in huis constant met hoofdletters moet spreken. *(gaat door met uitpakken, blinkt glazen op. Olivia staat er bij te grinniken)* Dat heb je als je met een Gust Flater getrouwd bent. Met hem loopt er altijd iets mis. En die kemel van eergisteren is geen oude koe. Dat ligt nog zwaar op mijn lever. Ik was verdomme maar twee minuten weg. Het enige dat hij moest doen, was de soep door een vergiet gieten. Dat heeft hij mij al honderd keer zien doen. Maar nee. Hij wist niet dat je onder de vergiet een kookpot moet zetten. De soep was weggespoeld. Ik had alleen nog de schenkel en de groenten. En 't was zo'n krachtige wintersoep. Met zelfgemaakte bouillon.

(Gust stuntelend op met tafeltje, zet het pal naast het andere)

MARLOES: De tafels moeten verder uiteen. Anders kunnen er geen stoelen meer bij. Moet ik nu echt alles dicteren? Zet dat tafeltje maar daar in die hoek.

(Gust plaatst gedwee het tafeltje vlak voor de fotoshoot kraam)

OLIVIA: Hela! Niet voor onze stand, eh. Ik moet me kunnen positioneren om foto's te maken.

(Gust zet tafeltje verder weg)

MARLOES: *(geeft vouwmeter)* Hier! Zet dat tafeltje op 70 centimeter van hun broel. Dat is ver genoeg. Veel dikker zijn de mensen niet.

(Gust meet de afstand)

OLIVIA: Nee! Wij gaan nog decoratie voor onze kraam zetten. *(zet ostentatief decoratie op de voorgrond)*

MARLOES: Ja zeg, wij hebben betaald voor onze stand. Wij mogen hier tafeltjes zetten.

OLIVIA: En wij mogen decoratie voor onze kraam zetten.

MARLOES: *(tot Olivia)* 't Is al goed. *(tot Gust)* 60 centimeter vanaf de rand van hun broel blijven!

GUST: Ik ga eerst de andere tafeltjes halen. *(sloft af)*

MARLOES: *(roept na)* En loop een stapje rapper, alsjeblieft! Op dat tempo geraakt onze stand nooit in orde. *(kijkt op polshorloge)* Binnen 10 minuten gaat de markt open. Verdomme, als mijn vent toch eens wat vinniger was. Zelfs in bed is hij alleen maar goed als hij de hik heeft.

(Marloes werkt in haar kraam. Elise op met kartonnen doos decoratie)

OLIVIA. Eindelijk. Dat duurde zo lang.

ELISA: Ik kwam onderweg nog iemand tegen.

OLIVIA: Toch die Jasper niet.

ELISA: Ja, het was Jasper. En begin nu niet te zagen. Ik zie hem graag. *(laadt de decoratie uit)*

OLIVIA: Hoe kan je daar verliefd op zijn. Zie je dat dan niet? Die jongen is een leegloper. Een schoelje. Daar ga je toch je leven niet aan verspillen? Hij is niks waard. Heel het dorp spreekt er schande van.

ELISE: En toch zie ik hem graag. Komt er nog iets in die lege kraam?

OLIVIA: Daar komt naar het schijnt een standwerker.

ELISE: O, leuk!

MARLOES: Oh nee! Toch geen standwerker? Die mannen lokken al het volk naar hun kraam. Terwijl zij hun show opvoeren, kunnen wij niks verkopen.

(Gust op met een tafeltje met drie poten. Dat merkt hij pas als hij het neerzet.)

GUST: Oeps!

MARLOES: Nee maar! Dat is dat kapot tafeltje! Stond dat nog in de camionette *(bestelwagen)*? Heb je dat nog niet gemaakt? Jij zou dat tafeltje toch repareren!

GUST: *(sneu)* Vergeten.

MARLOES: Je moet toch jouw software eens laten updaten, hoor Gust. Na 10 minuten is jouw browsergeschiedenis gewist. Dat is niet normaal! Allee vooruit. Ga dat laatste tafeltje halen. Dan zullen we het maar met drie tafeltjes doen in plaats van met vier.

(Gust sloft af)

Ongelooflijk die vent! Hij steekt niks in zijn kop. Er gaat verdorie meer in mijn sacoché dan in zijn kop.

(Off set: de kerstbel van de kerstman. Kerstman op)

KERSTMAN: Ha! Hier is de jeneverkraam! Voor mij een borrel jenever, madame. Of nee, geef er maar ineens twee.

MARLOES: Onze kraam is nog niet open.

KERSTMAN: *(gaat aan toog hangen)* Niet liegen tegen de kerstman, eh madame. Ik zie de flessen staan.

MARLOES: Ja maar, wij zijn nog niet gereed. Kan je geen 10 minuutjes wachten?

KERSTMAN: Nee. En ik kan ook niet op een ander gaan. Want jullie zijn de enige kraam met sterke drank.

ELISE: Och ja, ik heb dat gelezen. Dit jaar mag maar één kraam sterke drank verkopen. Vorig jaar waren er te veel van die tentjes. En daardoor te veel dronkaards en herrieschoppers.

OLIVIA: Daar was jouw Jasper bij, zeker?

(Elise is geërgerd)

KERSTMAN: Kom, madame, geef me rap een jenevertje. Of nee, geef er maar ineens twee. Want ik moet mijn stem smeren voor ik die “ho ho ho” uit mijn strot krijg.

(Marloes neemt tegen haar zin een fles jenever.)

ELISE: Wat is er mis met “ho ho ho”?

KERSTMAN: Ik ben van nature een “ha ha ha”-lacher, juffrouw. Voor een vettige “ho ho ho” moet ik mijn stembanden forceren. Alleen bij sommige madammen kan ik goed “ho ho ho” zeggen. *(lacht “ha ha ha”)* Moet je weten. In Australië mag de kerstman niet “ho ho ho” zeggen. Daar moet hij “ha ha ha” zeggen. Want “ho” is daar een plat woord voor “hoer”. *(De Kerstman lacht een gemene “ho ho ho” richting Marloes, waarna hij een hoestaanval krijgt. Tussen het hoesten, met schorre stem)* Drinken!

MARLOES: Water?

KERSTMAN: *(met schorre stem)* Nee! Jenever!

(Marloes schenkt 2 borreltjes jenever uit, kerstman drinkt de glaasjes snel leeg, laat een boer, doet stemoefening)

Als jouw teckel mijn teckel tackelt, tackelt mijn teckel jouw teckel terug. Voilà zie! Mijn stem is gesmeerd en opgewarmd. Dan zal ik nu de vrolijke kerstman eens gaan uithangen. Mijn “ho ho ho” zal klinken als een opgeblonken tuba. *(wil vertrekken)*

MARLOES: Je mag wel eerst betalen.

KERSTMAN: Ik breng met Kerstmis een pakje. Is dat niet genoeg? *(Marloes werpt vuile blik)* Mag ik met snoepjes betalen?

MARLOES: Doe eens gewoon, man.

KERSTMAN: Ok, ok. Hoeveel is 't?

MARLOES: 6 euro.

KERSTMAN: *(betaalt)* Dan zullen we eens gaan horen wat het klein grut voor kerstmis wil. Ze zullen wel weer dure cadeaus vragen. Die ettertjes worden met het jaar veeleisender. Drones, computerspellen, Delvaux sacoches, een Segway van 1500 euro... Het kan niet op. En beleefd zijn ze ook niet meer. Ze zijn mondig – zeggen ze dan. Ik noem dat onbeschoft. Het zijn tegenwoordig allemaal hebberige monstertjes, brutale, rotbedorven mini-dictators. Kerstman spelen is niet plezant meer. Enfin, hopelijk pist er dit jaar weer geen op mijn schoot. *(af, belt off set en brult: ho ho ho)*

ELISE: Wat is dat voor een kerstman! Met zo'n mentaliteit en een adem die naar jenever ruikt. Dat kan toch niet!

OLIVIA: Eigenlijk zou een kerstman een vrolijke en gezellige oude man moeten zijn. Maar als 't een acteur is, zal hij zijn rol wel kunnen spelen zeker.

ELISE: Ik hoop het voor de kindertjes.

(Olivia en Elise leggen de laatste hand aan hun decor, Gust vermoeid op met tafeltje.)

MARLOES: Je bleef zo lang weg. Hoe komt dat?

GUST: Dat laatste tafeltje stond in de camionnette achter de stoelen. Ik moest eerst de stoelen opzij zetten.

MARLOES: Maar dan had je toch eerst die stoelen al kunnen brengen!

GUST: Niet aan gedacht.

MARLOES: Lieve hemel! Waarom ben ik toch met zo'n stommerik getrouwd. Voor ik hem kende, had ik vier keren kunnen trouwen. En dat waren stuk voor stuk verstandige mannen.

GUST: *(terzijde)* Dat hebben ze wel bewezen.

(Muziek: [We wish you a merry Christmas – instrumental](#) De kerstlichtjes (en eventueel het tv-scherm met haardvuur) floepen aan.)

MARLOES: Potverdorie, seffens gaat de markt gaat open. Kom Gust, we gaan stoelen halen. Als we rap zijn, zijn we nog net op tijd klaar.

(Marloes af, Gust struikelt achterna)

FONS: *(op, verkleed als elf (voorbeeld), met rolkoffer en onder de arm opgerolde affiches)* Hoi collega's!

ELISE: Jeetje! Een elf!

OLIVIA: Moet jij nu alles nog uitstallen? Dat is behoorlijk laat, eh vriend.

FONS: Och, ik heb niet veel bij.

ELISE: Wat verkoop jij?

FONS: Lamswollen inlegzolen. *(hangt een foto op van lammetjes)*

ELISE: Kan ik helpen?

FONS: Dat mag. Dat is lief van jou. Als alle mensen zo lief voor mekaar zouden zijn, zou de wereld er anders uit zien. Jij komt bij de kerstman vast en zeker op de lijst van "brave kinderen".

OLIVIA: Daar ben ik niet zo zeker van. Ze is koppig en luistert niet naar wijze raad.

ELISE: *(tot Olivia)* Ik ben niet koppig. Mijn moeder en ik verschillen alleen van mening. Maar zij blijft zeuren.

OLIVIA: Wat moet ik anders als jij met je ogen dicht in je ongeluk wilt lopen.
(naar fotoshoot kraam)

(Fons en Elise hangen affiches met slogans op ("Lamswol van Texelse lammetjes", "Warme voeten is warme liefde", "Laat je voeten niet in de kou staan", "met onze inlegzolen altijd warme voetjes" en als laatste: "Zalige inlegzolen")

ELISE: Verkoop jij alleen maar inlegzolen? Kan je daar van leven?

FONS: Ik moet daar niet van leven. Ik doe dit alleen in de kerstperiode. Zoals mijn grootvader. Hij was marktkramer. In de kerstvakantie mocht ik met hem mee. Dan verkocht hij met veel enthousiasme inlegzolen. Hij had er plezier in om mensen gelukkig te maken.

ELISE: Kan je met inlegzolen mensen gelukkig maken?

FONS: Jazeker. Met warme voeten wordt een mens rustiger, vreedzamer. En dat is toch de bedoeling van kerst: “vrede op aarde aan alle mensen van goede wil”. En vrede begint toch door zelf vriendelijk te zijn, ruzies bij te leggen en verdraagzaam te zijn? Ik geniet er van als mijn lamswollen inlegzolen kleinschalig bijdragen aan de wereldvrede.

ELISE: Dat is een romantisch idee.

FONS: Kerst is altijd romantisch, toch?

(Marloes en Gust op met elk een stapeltje krukjes. De stapel van Gust wiebelt. De krukjes vallen.)

MARLOES: Potverdekke, klungelsmurf! Kan je nu eens niks doen zonder accidenten?

(Gust raapt de krukjes op en stapelt ze opeen)

Aha! De standwerker is gearriveerd. Jij maakt het seffens toch niet te bont, eh makker? Wij willen ook wat verkopen.

FONS: Een standwerker is altijd een beetje cabaretier, eh madame.

MARLOES: Ja maar, je moet het niet te veel uitleggen en genoeg pauzes inlassen. Zodat het volk niet te lang bij jou blijft plakken. Wij moeten ook onze kost kunnen verdienen.

FONS: Sorry, maar een standwerker moet het ijzer smeden als het heet is. En daar hoort een showke bij.

MARLOES: *(merkt dat Gust is gaan zitten)* Wat zit jij daar te doen! De tafels moeten nog aangekleed worden. Moet ik nu echt alles commanderen. Zie je dat zelf niet? Man, man, man. Als jij sterft, maken ze van jou slaaptabletten. *(geeft Gust prijslijsten, viltjes en doosje met plastic hulstakjes)* Hier! Op elk tafeltje een prijslijst, viltjes en wat decoratie. *(herschikt tafels en krukjes)*

FONS: *(tot Elise)* Ga nu je moeder maar helpen. Van hier af kan ik het wel alleen. Bedankt voor je hulp.

ELISE: Graag gedaan.

*(Fons stalt inlegzolen uit, flesjes wolwaszeep en een mooi schatkistje.
(voorbeeld van schatkistje).)*

MARLOES: Gust! We zijn de kerstverlichting rond de toog vergeten. *(geeft warrig snoer kerstlampjes)* Prutst dat eens uiteen.

GUST: *(bange mimiek)* Dat? ... Uiteen prutsen?

MARLOES: Ja, dat moet nog aan de toog gemonteerd worden.

(Gust gaat op een krukje zitten en ontwaart stuntelig het snoer, hangt daarbij het ontwarde deel rond zijn nek. Inmiddels Jasper op. Slentert naar Fons' kraam, neemt inlegzolen, bekijkt het pakje, gooit het terug)

JASPER: Dikke brol.

FONS: Aha! Een kenner! Iemand die brol van kwaliteit kan onderscheiden. Dat kan niet iedereen. Jij bent een verborgen parel, vriend.

JASPER: Sta jij mij nu uit te lachen?

FONS: Ik zou niet durven.

OLIVIA: *(tot Elise)* Is dat jouw flierefluiter niet?

ELISE: Waar?

OLIVIA: Daar!

ELISE: *(dartelt naar Jasper, blij)* Jasper! Ben je dan toch naar de kerstmarkt gekomen. Gaan we samen kerstshoppen?

JASPER: Nee. Ik kom alleen maar eens zien wat er zoal te beleven valt.

ELISE: Ik dacht dat we samen gingen genieten van de lichtjes en de sfeer.

JASPER: Dat kerstgedoe interesseert me niet. Daarbij, ik heb met mijn vrienden afgesproken in de biertent. Maar misschien kan ik hier al wel een bodempje leggen. *(tot Marloes)* Geef me eens een jenever, madame. Een straffe. Niks met een bijsmaak. Dat is voor doetjes.

MARLOES: Gust! Doe eens een fles jonge open!

(Gust sloft met lampjes rond zijn nek achter de toog. Struikelt hierbij een paar keer over de draad. Sukkelt met het openen van de fles)

ELISE: Ik dacht dat wij vandaag samen iets gingen doen.

JASPER: Nee. Ik ga met mijn maten op stap.

ELISE: Dus jouw vrienden zijn belangrijker dan ik.

JASPER: Niet zagen, eh. En daarbij, jij moet bij jouw moeder zijn om foto's te maken.

(Gust giet glaasje jenever in, morst)

MARLOES: Stommerik! Kan jij nu niks doen zonder flaters? Vooruit, kuis dat op!

JASPER: *(tot Gust)* Laat maar liggen, gast. Ik lik dat wel op. *(likt de gemorste jenever op)*

ELISE: Aah! Viespeuk!

JASPER: Gratis drank mag je nooit afslaan. *(likt jenever)*

MARLOES: Stop daar mee, onnozelaar! Je besmet mijn toog met jouw microben. *(tot Gust)* Pak die fles Dettol daar eens! *(Gust pakt fles Dettol, doet er niets mee. Marloes tot Jasper)* En jij! Houd je fatsoen! Als je wil likken, koop dan een crème glace *(ijsje)*.

JASPER: Je moet zo niet toeten, mens. Of ik zal eens met mijn maten komen. Je zal dan wel minder praat hebben. *(drinkt jenever in één teug leeg)*

ELISE: Nee Jasper, Geen ruzie zoeken. Alsjeblieft.

JASPER: Ik zoek geen ruzie. Maar voor sfeer en gezelligheid krijgen ze hier een dikke nul.

OLIVIA: *(draagt kerstmuts, geeft een kerstmuts aan Elise)* Jij moet je kerstmuts nog opzetten.

JASPER: Moet ze dat? *(tot Elise)* Je gaat toch zo'n belachelijke muts niet opzetten.

ELISE: Dat hoort bij de kerstsfeer.

JASPER: Fuck de kerstsfeer. Dat is alleen maar commerce, truttige muziek en schijnheilige gezelligheid. Dikke bullshit.

FONS: Het is jouw goed recht om niet van kerst te houden. Maar de meeste mensen zijn blij met de warme sfeer en de bijhorende boodschap van vrede.

JASPER: Ik heb jou niks gevraagd, kabouter. Voor mijn part mogen jullie allemaal smelten in jullie kerst. Ik doe daar niet aan mee. *(tot Marloes)*
Hoeveel is 't?

MARLOES: Drie euro.

JASPER: *(betaalt)* Drie euro voor zo'n slokje? Dan ga ik op een ander. Want als ik hier blijf verteren, leef ik boven mijn stand.

ELISE: Zie ik je nog vanavond?

JASPER: Dat hangt van mijn maten af. Ik app nog wel. *(af)*

(Elise gaat gedesillusioneerd naar fotostand)

MARLOES: Amai. Is dat het lief van jouw dochter?

OLIVIA: Spijtig genoeg wel, ja.

GUST: *(nog steeds met fles Dettol in de hand)* Och, dat is pubergedrag. Dat betert wel met de jaren.

MARLOES: Jij moet niet te veel zeggen. Jij was van meet af een onhandige vent. En dat ben je nog altijd. Heb je de toog al ontsmet?

GUST: Ik weet niet hoe dat moet.

MARLOES: *(grist Dettol uit Gusts handen)* Kom hier! Labbekak! En hoe zit het met de kerstlampjes. Is dat gefikst?

GUST: Bijna.

(Marloes poetst de toog, Gust gaat verder met ontwarren.)

FONS: *(tot Olivia)* Pijnlijk, eh, als je dochter voor zo iemand kiest?

OLIVIA: Vreselijk. Je doet er alles aan opdat je kind gelukkig wordt. En dan komt ze met zo iemand op de proppen. Als ik haar toch maar eens kon overtuigen dat die gast niet deugt. Maar ze luistert niet. Zelfs niet naar haar vriendinnen. Die keuren hem ook af.

FONS: Afkeuren is eigenlijk niet de juiste aanpak. Misschien moet je eens proberen om rustig over hem te praten. Je hoeft hem niet de hemel in te prijzen, dat zou onecht overkomen. Maar je kan wel eens iets positief over hem zeggen. Dan gaat zij daar zelf over nadenken en jij blijft de moeder waarmee ze kan praten.

OLIVIA: Over hem iets positief zeggen? Dat kan ik niet. Dat is tegen mijn gevoel. Daarbij, die leegloper heeft geen goede kanten.

(Olivia gaat naar haar kraam. Marloes wast af of roert in Glühwein met rug naar Gust gekeerd)

GUST: *(Met stekker in de hand en de lampjes rond zijn nek)* De lampjes zijn klaar!

MARLOES: Steek ze dan maar aan.

(Gust plugt de stekker in, schrikt heftig als de lampjes branden)

GUST: O! Ik ben een kerstboom!

MARLOES: Onnozele zot! Hoe sta je daar! Kom hier!

(Muziek: [“Dance of the Sugar Plum fairy” – Tchaikovsky](#). Marloes hangt de lampjes aan de toog, waarbij Gust langzaam ronddraait zoals een spoel garen bij het afwinden – Dan twee figuranten op.)

FONS: *(bevlogen, als een rasechte standwerker; haalt inlegzolen uit de verpakking)*
 Hallo mevrouw en mijnheer. Jullie zien er gezellig winters uit. Goed ingeduffeld. En de voetjes? Zijn die ook warm? Of voelen ze aan alsof ze een tijdje in de diepvriezer gelegen hebben? Daar heb ik de oplossing voor. De enige, echte, zalige, lamswollen inlegzolen! Leg ze in je schoenen en je hebt geen koude voeten meer! Het zal aanvoelen alsof een warm wolkje je voetjes streelt. Dat komt door de lamswol. Ja, ja, madame. Kom maar wat dichterbij. Voel maar eens aan die wol. Dat is van de eerste schering van Texelse lammetjes. De zachtste wol die er bestaat. Texelse schaapjes produceren meer wolvet omdat ze mogen grazen en dartelen in de frisse zeelucht. Dat zijn gelukkige schaapjes. Daarom is hun wol zo warm. En voor de prijs moet je het niet laten. Ik ben vrijgevig vandaag. Met kerstmis moet een mens altijd guller zijn, nietwaar? In de winkel kost zo'n pakje inlegzolen met lamswol 19,95

euro. En wat doe ik vandaag? Ik verkoop ze aan 15 euro. En omdat het kerstmarkt is, doe ik er, gratis voor niks, een flesje wolwasmiddel bij. Nu, deze inlegzolen moet je niet elke dag of elke week wassen, hoor. Eén keer om de twee maanden is zeker genoeg. Een koffielepeltje voor een handwasje is meer dan genoeg. *(steekt wasmiddel in het zakje)* Voilà zie. En!... Exclusief voor vandaag, doe ik er nog een vleugje kerstmagie bij. *(opent het kistje, doet alsof hij er met de vingers iets uit haalt - zoals je zout zou nemen om te strooien - en strooit het in het zakje, daarbij horen we een magisch geluidseffect: [voorbeeld](#))*. En wat kost dat nu, madame? 15 euro. Vijftien luttele eurootjes voor het jarenlang comfort van warme voeten. *(figurant betaalt)* Dank u wel mijnheer/mevrouw. Ik wens jullie nog een prettige kerst.

(de figuranten gaan naar de fotoshoot kraam)

GUST: Die mens kan het nogal uitleggen, eh?

MARLOES: Iets te veel naar mijn goesting. *(naar Fons)* Zeg makker. Zou je jouw preek eens niet wat inkorten? Jij leutert maar door en wij hebben niks te doen. Wij willen ook verkopen, hoor.

FONS: 't Is van zijn uitleg dat een standwerker moet leven, madame. Maar ik kan op het einde van mijn uitleg wel reclame maken voor jullie kraam. Kan je daar mee leven?

MARLOES: Misschien. We zullen zien. *(gaat naar haar kraam)*

OLIVIA: *(tot figuranten)* Willen jullie op de foto? Dit is een unieke kans voor een professionele foto in een prachtig kerstdecor. Ik maak drie foto's die ik meteen doorstuur naar jullie mobieltje. Voor slechts...

MARLOES: *(onderbreekt)* Ja maar nee, eh! Nu gaat die ook al beginnen. Dan zal ik ook eens uit mijn pijp komen, zie. *(zingt op de tonen van het refrein van ["Funiculi Funicula"](#))*

Dames, heren, hier is het te doen.

Warme Glühwein met kruiden en citroen

En voor de snoepers, de verkleumden en een hoop gezelligheid

Hebben wij jenever van de beste kwaliteit.

(De figuranten zetten zich lachend in de jeneverbar. Olivia is boos, Marloes straalt. Julienne en Clara op. Marloes en Gust bezorgen de figuranten Glühwein.)

FONS: Hallo ladies! Aangename kennismaking! Ik ben Fons, de kerstelf. Ik ben van de Noordpool gekomen om jullie warme voetjes te bezorgen. Kom maar wat dichterbij. Ik bijt niet en ik ben ingeënt.

(Elise gaat luisteren bij Fons)

JULIENNE: Zijn dat inlegzolen?

FONS: Goed gezien, jongedame. Dit zijn de zaligste, warmste en comfortabelste inlegzolen ter wereld. Met deze inlegzolen heb je nooit koude voetjes. Ze zijn gemaakt van de allerbeste lamswol.

JULIENNE: *(verontwaardigd)* Lamswol! O nee! Ik koop geen producten waar dierenleed mee gemoeid is. Besef jij wel hoe die schaapjes afzien als ze geschoren worden? Die worden tot bloedens toe gescalpeerd.

FONS: Hola, hola! Dat gebeurt misschien wel Australië, maar niet in Texel. Texelse schaapjes worden voorzichtig geschoren. Daar hebben ze gespecialiseerde coiffeurs voor.

JULIENNE: Dat kan zijn. Maar ik ben een milieubewuste veganist. Bij mij komt niks aan mijn lijf of in mijn mond waar dieren mee gemoeid zijn.

ELISE: *(tot Fons)* Hebben die schaapjes het dan niet koud als ze geschoren zijn?

FONS: Welnee. Ze worden in het voorjaar geschoren. Dan worden ze verlost van hun dikke wintervacht. Dat moet gebeuren. Anders krijgen die beestjes het lastig met zo'n zware pels.

JULIENNE: Dat is niet waar! Een normaal schaap ruit, zoals een hond of kat. Wat jij daar verkoopt is onnatuurlijk gefokte wol. Puur winstbejag waarbij de schaapjes mishandeld worden.

FONS: Texelse schaapjes worden vertroeteld, juffrouw. Ga maar eens kijken. Op sommige boerderijen mag je ze zelfs gaan knuffelen.

CLARA: *(klagerig)* Julienne... Ik heb koude voeten...

JULIENNE: Eigen schuld, dikke bult. Ik zei nog dat je bamboe sokken moest aandoen.

CLARA: Ik wil zulke inlegzolen.

JULIENNE: Nee, Clara. Ik koop niks dat niet vegan is.

CLARA: Ja maar, 't is voor mijn voeten.

JULIENNE: Ik koop geen producten waar dierenleed aan kleeft. Dat is tegen mijn principes. Kom, we gaan een jenevertje drinken. Dat verwarmt ook.

(Julienne en Clara gaan naar de jeneverbar, bestuderen de prijslijst. De figuranten gaan met hun glas glühwein naar fotoshoot kraam.)

ELISE: *(tot Fons)* Dat was geen gemakkelijke klant.

FONS: Och, ik ga niet in discussie met zo'n ijverige activiste. Ieder zijn meug. Ik weet dat de Texelse schaapjes gelukkige beestjes zijn. Ze mogen grazen, gaan wandelen. Ze worden goed verzorgd. Hun wol is een diervriendelijk natuurproduct.

OLIVIA: *(roept)* Elise!

(Olivia knipt spots aan en fotografeert de figuranten. Elise regisseert hun houding, uitstraling, kledij, glimlach. Fons pauzeert met koffie uit thermosfles)

MARLOES: Wat willen de dames drinken?

JULIENNE: Jenever.

CLARA: Mag jij dat wel drinken?

JULIENNE: Jenever is 100 procent vegan. Het is gemaakt van granen.

MARLOES: Welke smaak wensen de dames? Wij hebben twaalf soorten.

JULIENNE: Voor mij een pure graanjenever.

CLARA: Voor mij ene met chocolade.

JULIENNE: Nee Clara! Daar zit room in! Room van de koe! *(tot Marloes)* Voor haar een bosbessenjenever.

MARLOES: Komt er zo aan. *(roept naar Gust)* Een witte en een chocolade.

(Marloes zet de glaasjes op tafel. Gust zoekt de juiste flessen - leest een voor een de labels. Marloes gefrustreerd door zijn dralen, gaat zelf de juiste flessen halen. Inmiddels praten Julienne en Clara.)

JULIENNE: En? Heb je nu al een man gezien die je aanstaat?

CLARA: Ga je daar weer over beginnen?

JULIENNE: Ja, zus. Daarom zijn we hier. De laatste vier jaar werd jij met kerstmis lastig, omdat iedereen vraagt of je nog geen lief hebt. Dat moet gedaan zijn. Deze kerst heb jij een partner op het familiefeest. En die partner ga je hier op de kerstmarkt kiezen. Ik help je wel. Wat denk je van die kerstelf? Is dat niks voor jou?

MARLOES: *(serveert jenever)* Alsjeblieft, dames. Een witteke... en een bosbessen. *(morst een beetje)* Oei! Ik was een beetje te gul. Gust! Kom dat hier opkuisen!

(Marloes zet de flessen weg, Gust zoekt op onmogelijke plaatsen de poetslap.)

JULIENNE: Vind je die kerstelf sympathiek?

CLARA: Ja, maar ik ga er niet naartoe. Ik weet niet wat zeggen.

JULIENNE: Ah! Een openingszin. Daar heb ik aan gedacht. *(neemt papiertje uit handtas)* Ik heb online drie goede openingszinnen gevonden. Daar ga je zeker mee scoren. Deze vind ik persoonlijk het beste. *(leest verleidelijk)* "Mijnheer, mag ik een foto van jou? Dan kan ik je op mijn verlanglijstje voor de kerstman zetten."

GUST: *(met poetslap, denkt dat Julienne hem aanspreekt, glundert)* Ja! Dat mag je!

JULIENNE: Ik had het niet tegen jou.

GUST: Oh, dat is spijtig. *(poetst)*

JULIENNE: Zie je wel! Dat zinnetje werkt.

CLARA: Zoiets zeg ik niet. Dat is... te hoerig.

GUST: O maar, vragen staat vrij, hoor.

JULIENNE: Kom er niet tussen. Zie je niet dat ik in gesprek ben met mijn zus?
(Gust druipt af) 't Is nu het moment om die man aan te spreken, Clara. Er staat geen volk bij zijn kraam. Wat denk je van deze zin. *(leest)* "Wij twee zijn wel geen sokken, maar ik denk dat wij een perfect paar zouden zijn." Dat kan je zelfs voor hem aanpassen: "wij twee zijn wel geen inlegzolen, maar ik denk dat wij een perfect paar zouden zijn." Dat durf je toch wel zeggen?

CLARA: *(schudt angstig "nee")*

JULIENNE: Als je een flirt wilt uitlokken moet je zoiets zeggen. *(geeft papiertje met openingszinnen)* Hier! Kies de zin die je wil zeggen en leer hem van buiten. Intussen zullen we nog een paar jenevertjes drinken.

(Clara zit zielig naar het papiertje te staren. De fotoshoot sessie is gedaan. Figuranten met glas naar hun tafeltje. Olivia en Elise doven de studiolampen.)

JULIENNE: *(tot Marloes)* Kom hier nog eens bijvullen, madame!

GUST: *(springt op)* Dat zal ik wel doen.

MARLOES: Daar zie! De oude bok. Hij ziet een paar groene blaadjes en zijn hersenen flakkeren op.

(Gust bedient Julienne en Clara met brede glimlach, daarna terug achter toeg.)

OLIVIA: Jezus, het is kouder dan ik dacht. Mijn tenen zijn bevroren.

ELISE: Zullen we dan bij de buurman inlegzolen gaan kopen?

OLIVIA: Wel ja. Baat het niet, dan schaadt het niet.

(Olivia en Elise naar Fons)

ELISE: Hoi. Wij komen inlegzolen kopen. Mijn moeder heeft koude voeten.

OLIVIA: Dat mag je zonder uitleg inpakken, hoor. Die hebben we daarstraks al gehoord.

FONS: *(terwijl hij een zakje vult met inlegzolen en flesje wolwasmiddel)* Och dames. Waarom je voetjes laten afzien. Voeten zijn je trouwe steunen die de ganse dag je gewicht torsen. Die moet je pampere, in de watten leggen. Of beter nog: in heerlijk warme lamswol. Daar worden je voetjes gelukkig

van. En kijk! Ik doe er nog een vleugje kerstmagie bij. *(strooit ingebeeld poeder in het zakje, magisch geluidseffect: [voorbeeld](#)) (overhandig het zakje)*
 Alsjeblieft. Leg ze maar zo snel mogelijk in je schoenen.

OLIVIA: Ja, ja. Ik ga ze direct gebruiken. *(geeft de inlegzolen aan Elise)* Pak ze eens uit. *(wil schoenen uit doen)*

FONS: Nee, wacht! Zo'n magisch gebeuren moet in stijl verlopen. *(neemt krukje van de jeneverbar)*

MARLOES: Hela! Mijn stoel! Gust! Ze pakken onze stoel weg!

GUST: *(verstrooid)* Waar, waar?

FONS: Je krijgt hem zo meteen terug.

(Muziek: Cinderella Main Title (1950) Fons zet het krukje voor zijn kraam, nodigt Olivia elegant uit om te gaan zitten, knielt voor haar neer, doet haar schoenen uit, legt de inlegzolen er in, schuift Olivia's voeten in de schoenen, helpt haar opstaan. (cfr. prins/Assepoester/glazen muiltjes) Olivia is aangenaam verrast. Muziek stopt.)

FONS: *(tot Olivia)* Voel je de magie?

OLIVIA: Ja! Oh my God! Dat doet zo'n deugd! Ik voel me een heel andere mens. *(wandelt in extase naar haar kraam, staat te glimlachen.)*

ELISE: Wow! Die inlegzolen hebben blijkbaar een wonderlijk effect. Zo euforisch heb ik mijn moeder nog nooit gezien. Straks ga ik nog geloven dat jouw inlegzolen magisch zijn.

FONS: *(guitig)* Tja. Wat een vleugje kerstmagie kan doen, nietwaar?

ELISE: Mijn moeder is zo overdonderd dat ze vergeet te betalen. *(roept)* Mama, je moet nog betalen!

(Olivia zoekt portemonnee)

MARLOES: *(naar Fons)* Ik heb er niks op tegen dat je een show weggeeft, maar breng dan wel je eigen materiaal mee. Profiteur! *(met krukje naar jeneverbar)*

JULIENNE: *(tot Clara)* Die kerstelf is blijkbaar een galante kerel. Zo'n fatsoenlijke mannen kom je tegenwoordig niet veel meer tegen. Als ik jou was, zou ik daar toch mijn best voor doen. Allee vooruit. Ga er naartoe. En zeg dat zinnetje.

CLARA: Nee, Julienne! Nee!

(Figuranten af. Julienne mimet af en toe dat Clara naar Fons moet gaan, Clara blijft weigeren. Olivia met portemonnee bij Fons en Elise.)

OLIVIA: Sorry. Ik was zo overdonderd door het warme gevoel van de inlegzolen. Hoeveel is 't?

FONS: 15 euro. Maar wacht. Ik geef nog een paar gratis inlegzolen mee. Voor Elise. Zij was daarstraks zo vriendelijk om me spontaan te helpen. Dat verdient een beloning. *(pakt inlegzolen in)*

ELISE: Maar ik heb geen koude voeten.

FONS: Deze inlegzolen helpen niet alleen tegen de koude. Ze verwarmen ook je hart. *(zingt voor Elise: "[Een beetje vrede](#)")* "Een beetje vrede, een beetje liefde, voor onze wereld waarop we wonen." *(strooit "kerstmagie over de inlegzolen, geluidseffect [voorbeeld](#))*

OLIVIA: Bedankt voor het cadeautje en voor de mooie kerstwens. *(betaalt)*

GUST: Marloes...

MARLOES: Ja, wat is 't?

GUST: Ik heb koude voeten.

MARLOES: Dat is omdat je te veel stil staat. Werk wat harder, lamme tamme.

GUST: Maar zo'n inlegzolen...

MARLOES: Niks van. We zijn hier om onze kost te verdienen, niet om geld uit te geven.

JASPER: *(op)* Elise! Ik ben mijn portefeuille kwijt en ik moet een rondje betalen. Geef me eens twintig euro.

ELISE: Dus daar ben ik nog goed voor, om je geld te lenen. Maar met mij eens over de kerstmarkt lopen, dat kan niet.

JASPER: Alsjeblieft, schatje. Ik geef het morgen terug.

OLIVIA: Maar Elise, je laat je lieve schat toch niet zonder geld rondlopen. Straks wordt hij nog opgepakt als landloper. Hier jongen. *(geeft Jasper 20 euro)* En als je wil, mag je Elise mee nemen. Zo heel veel heeft ze hier toch niet te doen.

ELISE: *(verbluft)* Wat krijgen we nu!

OLIVIA: Ik mag je vriendje toch uit de brand helpen? Dat is het minste dat ik kan doen.

JASPER: *(neemt geld aan)* Merci madame. Maar Elise mag hier blijven, hoor. Ik ben met mijn maten op stap. Mannen onder mekaar, zie je.

OLIVIA: Wel ja. Voor je vrienden moet je ook tijd maken. Gezellig aan de toog hangen, lachen en gieren, stoom afdalen. Dat moet ook eens gebeuren.

ELISE: Ik geloof mijn eigen oren niet.

JULIENNE: *(springt op)* Mijn geduld is op, Clara! Jij gaat nu die kerstelf versieren.

(Julienne trekt Clara van haar stoel en duwt haar naar Fons' kraam – waar Elise en Jasper staan. Clara stuitert en dreigt te vallen. Jasper vangt haar op in zijn armen. Onthutst ratelt Clara de openingszin af)

CLARA: Mag ik een foto van jou? Dan kan ik je op mijn verlanglijstje voor de kerstman zetten. *(schrikt van zichzelf)*

JASPER: Ja, dat mag je.

OLIVIA: *(tot Clara)* Wil jij van hem een foto maken? Maar meisje, dat zal ik wel doen. Kom maar mee. Kijk eens wat een schitterend decor. Daar maak ik van jullie beiden een prachtige kerstfoto. Allee kom, Jasper. Jij moet er ook opstaan. Dat meisje wil een foto met een knappe gast. Kom maar, hoor. Voor jou is het gratis.

(Jasper en Clara naar de fotoshoot kraam, Olivia knipt de studiolampen aan.)

ELISE: *(tot Fons)* Ik snap het niet meer. Als ik tegen mijn moeder over Jasper begin, zaagt en klaagt ze dat hij een nietsnut is, een leegloper, een schoelje. En nu loopt de stroop er af.

FONS: Kerstmagie?

ELISE: Zwijg. Straks geloof ik het nog. Trouwens, waarom moet dat meisje met hem op de foto? Hij is mijn lief.

JULIENNE: Is die jongen jouw lief?

ELISE: Dat dacht ik toch.

OLIVIA: *(roept)* Kom je regisseren, Elise?

(Elise grimmig naar fotoshoot kraam)

JASPER: *(tot Clara)* Ga je die foto echt naar de Kerstman sturen? *(Clara haalt schuchter de schouders op)* Waarom vraag je dat aan mij? Ben ik zo aantrekkelijk?

CLARA: Ik weet het niet.

JASPER: Ik vind jou wel schattig.

ELISE: Zwijgen en naar het vogeltje kijken.

(De fotoshoot sessie gaat als pantomime door, Marloes en Gust kijken er naar)

MARTHE: *(op met notaboekje, tot Fons)* Zijn dat inlegkruisjes?

FONS: Nee, jongedame. Dat zijn inlegzolen. Zalige, zachte inlegzolen van Texelse lamswol. Die niet alleen je voeten verwarmen, maar je hele wezen. Deze inlegzolen verhogen uw koelte met minimaal 78%. Dat is wetenschappelijk bewezen. Artsen zijn het erover eens: warmte staat gelijk aan charme. En speciaal voor de kerstdagen is de prijs, net zoals ik, klantvriendelijk. Normaal kost een paar lamswollen inlegzolen...

MARTHE: *(onderbreekt)* Ok, ok. Je hoeft het niet allemaal uit te leggen. Ik ben reporter van ____ *(vul in: naam van plaatselijk reclameblad)*. Ik kom eerst eens kijken wat er op de kerstmarkt allemaal aangeboden wordt. Bij de meest opmerkelijke kramen ga ik straks langs voor een interview.

FONS: Ok. Tot straks dan.

MARTHE: Denk je dat jouw eenvoudig stalletje bij de meest opmerkelijke kramen behoort?

FONS: Daar ben ik zeker van. Een kerstelf die op een kerstmarkt alleen maar inlegzolen verkoopt, dat is een scoop. Een journalistieke primeur. Dat laat jij niet links liggen.

MARTHE: Ik vind die fotoshoot kraam geweldig. Een prachtig decor. Dat is een kanshebber. *(noteert het in notaboekje)*

FONS: Ik ben Fons. Standwerker met zalige inlegzolen. Standwerkers zijn een zeldzaamheid tegenwoordig. En alleen inlegzolen verkopen op een kerstmarkt is toch iets speciaal?

MARTHE: *(lachend)* Hoop doet leven. *(af)*

GUST: Marloes!... Ik heb echt koude voeten.

MARLOES: Zwijgen en werken.

(De fotoshoot sessie is geëindigd met het versturen van de foto naar Clara's gsm. Clara gaat bij Julienne zitten.)

OLIVIA: *(tot Jasper)* Wil je nog op de foto met Elise?

JASPER: Nee, merci. Mijn maten zitten op mij te wachten.

ELISE: Ja, ja. Die zijn belangrijker dan ik. *(gaat zitten mokken)*

(Jasper af, wuift in het voorbijgaan naar Clara)

JULIENNE: *(tot Clara)* Vind je die gast sympathiek? Hoe heet hij?

CLARA: Weet ik niet.

JULIENNE: Heb je zijn telefoonnummer?

CLARA: Nee.

JULIENNE: Maar dat had je moeten vragen! Daar ging het om: een partner vinden voor jou. Kom, we gaan die gast zoeken. Hij kan niet ver weg zijn. *(Clara is onwillig)* Komaan. Doe niet zo flauw. Een partner zoeken voor

één avond is niet abnormaal. Dat is tegenwoordig gespecialiseerd toerisme.

(Julienne en Clara af)

MARLOES: Hela! Die twee hebben nog niet betaald! Ja maar, zo niet, eh! 't Is hier geen liefdadigheidsinstelling. Ga er achter, Gust. Rap!

(Gust loopt met geforceerd looppasje de verkeerde kant op, af)

OLIVIA: Jasper heeft dat goed gedaan. Hij zou gemakkelijk voor fotomodel kunnen doorgaan.

ELISE: Ja, met vreemde meisjes poseren kan hij wel. Maar zijn eigen lief laat hij links liggen.

OLIVIA: Die nonchalance hoort bij hem, meisje. Daar zal je moeten aan wennen.

ELISE: Daar zal ik nooit aan wennen.

OLIVIA: Dan zal je daar met hem eens moeten over praten.

ELISE: Dat zal ik zeker doen. Het is niet de eerste keer dat hij me in de kou laat staan. En van kou gesproken, ik heb ook koude voeten. Waar zijn mijn inlegzolen?

OLIVIA: Ginder. Bij mijn handtas.

(Terwijl Elise de inlegzolen in haar schoenen legt, komt Gust (op zoek naar Clara en Julienne) van de ene kant van het podium gelopen en verdwijnt aan de andere kant. Dan stapt Elise in haar schoenen. Muziek: "[Santa Claus is coming to town – Mariah Carey](#)" – Tijdens de intro is Elise blij verwonderd over de inleggers. Als de zang begint, danst ze van vreugde een showdance (voorbeeld: <https://www.youtube.com/watch?v=pngftkl3dzo>.) Flashmob-gewijs danst eerst Olivia mee, dan voegt Fons zich er bij. Muziek stopt.)

ELISE: Wow! Dat was leuk. Ik ben van kop tot teen opgewarmd.

OLIVIA: Wat een paar inlegzolen kunnen teweegbrengen.

FONS: Mensen met warme voeten hebben een blij hart. Dat is niet zomaar een gezegde. Dat is ook werkelijk zo.

OLIVIA: Aan mij moet je geen verkooppraatje meer besteden. Ik ben overtuigd.

(Olivia en Elise naar fotoshoot kraam, Fons naar zijn kraam.)

GUST: *(op, tot Marloes)* Ik heb die meisjes niet gevonden.

MARLOES: Waarom verbaast me dat niet. Jij doet me verdomme altijd aan de letter Q denken. Dat is ook een grote nul met een klein staartje. Ik zal zelf eens gaan zien.

GUST: Ja maar. Dan sta ik er alleen voor. Je laat me hier toch niet alleen achter!

MARLOES: Ja zeg, watje. Ik ben binnen tien minuten terug. En als ze je zouden ontvoeren, brengen ze je binnen het half uur terug.

GUST: Ik heb nog nooit alleen achter de toog gestaan.

MARLOES: Dan wordt het nu de eerste keer.

ELISE: Als je wilt, kom ik helpen.

MARLOES: Wel ja. Help hem maar. En als hij intussen instort, laat hem dan maar liggen. Ik ben zo terug. *(af)*

(Gust staat zenuwachtig te trappelen)

ELISE: Moet ik iets afwassen? Of ergens in roeren?

GUST: Ik weet het niet. Ik denk het niet.

ELISE: *(roept)* Mama! Moet er in Glühwein geroerd worden?

OLIVIA: Glühwein moet je op een laag pitje warm houden. Je mag er in roeren, maar dat hoeft niet.

ELISE: *(tot Gust)* Wat kan ik dan doen?

GUST: Wachten tot er klanten komen, zeker?

ELISE: Wat doe jij zoal als je moet wachten? Een beetje lezen of zo?

GUST: Met mijn duimen draaien en niks aanraken. Anders doe ik iets verkeerd.

ELISE: Als je dan toch niks moet doen, waarom ben je dan zo nerveus?

GUST: Ik ben niet nerveus. Ik heb alleen koude voeten.

ELISE: Dat had ik ook, maar met die lamswollen inlegzolen van Fons heb ik zalig warme voetjes. Ga gerust een paar kopen. Ik let wel op de zaak.

GUST: Ja maar, ik mag van Marloes geen inlegzolen kopen.

ELISE: Het zijn jouw voeten, man. Daar moet jij voor zorgen.

GUST: Ja. Eigenlijk wel, eh?... Ok. Ik doe het.

(neemt geld, figuranten op met gevulde draagtasjes, gaan in jeneverbar zitten.)

ELISE: *(tot Gust)* Ga maar. Ik bedien hen wel.

(Gust naar Fons, Elise bedient de klanten, ze drinken Glühwein)

GUST: Ik kom inlegzolen kopen. Maar je mag het niet tegen mijn vrouw zeggen, want ik mocht dat niet van haar.

FONS: Horen, zien en zwijgen is mijn lijfspreuk, vriend. *(pakt inlegzolen en wasmiddel in)* Het is verstandig van jou om je voeten te verzorgen.

GUST: Volgens mijn vrouw heb ik geen verstand.

FONS: Ik heb het gemerkt. Je ligt onder de sloef, eh? Maar eigenlijk ligt dat ook een beetje aan jou.

GUST: Natuurlijk ligt het aan mij. Ik heb twee linkerhanden en ik doe alles verkeerd.

FONS: En hoe komt dat, denk je?

GUST: De aard van het beestje, zeker?

FONS: Volgens mij is het een jarenlange evolutie. Je lieve, jonge vrouw van destijds is een bazige type geworden. En jij hebt dat in de hand gewerkt door voortdurend "ja" te zeggen. Daardoor creëerde je de verwachting dat jij alles ok vindt. En zij vond het comfortabel om te kunnen commanderen. Intussen weet zij niet hoe jij je voelt. Ze weet dus ook niet dat jij bang bent om verkeerd te doen, waardoor je meer kans hebt dat het verkeerd loopt.

GUST: Ho, ho! Niet te rap. Ik ben maar tot mijn 16de naar school geweest. Dus, ik ben feitelijk te goed geweest.

FONS: Inderdaad. Het zou helpen als je wat zelfverzekerder was en eens een keer meer “nee” zegt.

GUST: Dat is ruzie zoeken. Daar begin ik niet aan.

FONS: Ik zou het toch eens proberen als ik jou was. In elke vrouw schuilt een lieve moeder. *(heeft zolen en wasmiddel ingepakt)* Ziezo. Nu nog een vleugje kerstmagie en je voetjes zullen blij zijn. *(strooit, magisch geluidseffect: [voorbeeld](#))*

GUST: Zou jij de zolen in mijn schoenen willen leggen? Ik heb een beetje last met het verschil tussen links en rechts.

FONS: Ok, ga maar zitten en doe je schoenen uit. *(Gust doet schoenen uit)* En bereid je maar voor op een gelukkig gevoel. Want je zal niet weten wat je overkomt. *(steekt inleggers in Gusts schoenen)* De lamswol zal niet alleen je voeten, maar je hele lichaam verwarmen. Warme voeten is warme liefde.

GUST: O maar, aan mijn liefde mankeert niks, hoor. Ik zie mijn vrouw nog altijd graag. *(stapt in zijn schoenen)*

(Muziek: [intro van de film Superman](#). Fons geniet van de inlegzolen, neemt stoere houding aan (zichtbare metamorfose), doet zijn jas uit. Onderaan draagt hij een superman T-shirt. Gust steekt de vuisten naar voor; rolt met de spierballen enz. Muziek stopt.)

GUST: *(tot figuranten)* Is alles naar wens, mevrouw en mijnheer? Is de Glühwein nog warm genoeg? Anders warmen we die nog even op. Jullie dienaar staat paraat.

MARLOES: *(op)* Ik heb ze gevonden... *(merkt Gusts outfit)* Nee maar, Gust! Waar is jouw jas? Doe je jas aan. Het is geen weer om zonder jas te lopen. Straks doe je nog een ‘fleuris’ (=pleuritis) op. En had je geen warmere trui om onderaan te dragen? Ik had toch gezegd dat je die gebreide trui moest aan doen. Die met de rendieren, die ik verleden jaar gebreid heb. Wat je nu aan hebt, is toch niks... *(om mee op een kerstmarkt te staan.)*

GUST: (*onderbreekt Marloes*) Ik zie je graag. (*kust haar*)

MARLOES: O nee. Als jij op kousenvoetjes afkomt, scheelt er iets. Zeg het maar. Welke kemel heb je nu weer geschoten.

GUST: Alles is prima verlopen, schat. En hoe was het bij jou? Heb je lang moeten zoeken naar de meisjes. En hebben ze betaald? (*doet jas aan*)

MARLOES: Ja, het is in orde. Ze stonden achter de biertent naar jongens te kijken die om ter verst stonden te plassen. (*tot Elise*) Jouw lief was er ook bij.

ELISE: Dat verbaast me niet.

OLIVIA: Die Jurgen toch. Altijd klaar voor wat kattenkwaad.

MARLOES: Met hun straal op een kerstboom richten, is geen kattenkwaad, madame. Dat is vulgair vandalisme. Bah! Die twee meisjes waren er ook van gedegouteerd. (*tot Elise*) Ik snap niet dat je op zo'n schoelje verliefd kunt worden. (*Elise haalt de schouders op*) Zo'n flierefluiter die met andere meisjes flirt terwijl je er bij staat?

GUST: Och. Als hij zo stom is om haar te laten vallen, zal zij wel zo slim zijn om hem te laten gaan, zeker?

MARLOES: (*tot Gust*) Sedert wanneer zeg jij verstandige dingen?

GUST: Zei ik iets verstandigs? Dat was dan per abuis.

(*We horen de bel van de Kerstman.*)

KERSTMAN: (*op*) Onderuit! Maak plaats voor de kerstman. (*gaat naar jenevertog*)

MARLOES: Wat kom jij hier doen? Jij moet toch van 4 tot 8 kinderen ontvangen?

KERSTMAN: Ja, madame. Maar een kerstman moet ook zijn behoefte doen. En mijn behoefte is nu: twee jenevertjes. Anders houd ik het niet vol met dat gespuis. Vooruit Trien, geef me twee borrels jenever.

GUST: Hela. Beleefd blijven, eh. Je hebt het wel tegen mijn vrouw!

KERSTMAN: Sorry, ik ben opgefokt. Die rotbedorven, hebberige junkies hangen me de strot uit. Dat jong gespuis vrààgt tegenwoordig niks meer. Ze komen met ellenlange lijsten en “eisen” dat de kerstman dat allemaal brengt. En op die lijsten staat geen kleurboek of een puzzel op, hoor. Die aasgieren willen alleen dure elektronische spullen waarvan ik de namen niet kan uitspreken. Een “schmaartwotsh” (smartwatch), een “eierfraaier” (airfryer), een “Diejie tafel” (DJ tafel). Ik word er kierewiet van. En dan zijn er nog de bleiters die op mijn schoot geploft worden en op slag hun keel open zetten. Ze janken en gillen dat mijn oren er van tuiten en de snottebellen op mijn kostuum druipen. De smeerlapjes.

(figuranten verbolgen af)

OLIVIA: Amai. Wat voor kerstman is dat? Dat is een kinderhater.

MARLOES: Daar hadden ze beter een verdraagzame kerel voor uitgekozen.

KERSTMAN: Ik ben verdraagzaam! Maar de kinderen zijn niet meer zoals vroeger. De nieuwe generatie klein grut is brutaal en eigenwijs en rotbedorven. Ze spreken me tegen, ze maken mij uit, ze lachen me uit, ze halen het bloed onder mijn nagels vandaan. Ik word er zot van. *(zielig)* Ik houd het niet meer uit. Geef me jenever, alsjeblieft. Jenever... *(grient)*

FONS: Jenever is geen oplossing. Wat jij nodig hebt is een psycholoog.

KERSTMAN: Dat zei mijn vrouw ook al. Maar ik kan nu niet weg. Ik heb een contract. Ik moet kerstman zijn. Ik moet die astrante snotneuzen aanhoren en ik kan het niet... ik kan het niet... *(snikt met hoofd op de toog)*

FONS: Kom, ga maar naar huis en bel de huisdokter of een psycholoog. Die geeft je wel een attest van overmacht.

OLIVIA: En wat dan met de kinderen die op de kerstman staan te wachten? Moeten die allemaal teleurgesteld naar huis?

ELISE: O nee. Die hebben er al zo lang naar uitgekeken.

MARLOES: Misschien moeten we hem toch maar een paar jenevertjes geven. Hij zegt toch dat het helpt?

KERSTMAN: Ja, dat helpt! Geef me jenever. Verdoof me. Tot ik zo zat ben dat ik er me niks meer van aantrek. Alsjeblieft. *(weent)*

FONS: Je gaat die man toch niet volgieten? Hij is ziek. Mentaal ziek. Hij moet naar huis.

OLIVIA: Maar dan is er geen kerstman!

(korte verbijstering)

GUST: En als ik nu eens kerstman speel?

MARLOES: Jij? Maar Gust. Dat kan jij niet. Jij met jouw talent voor flaters.

FONS: Ik vind het eigenlijk wel een goed idee.

MARLOES: Dat gaat niet door. Hij is niet verzekerd tegen blunders.

GUST: Nu moet je niet verschieten, eh Marloes. Maar jouw vent gaat wel kerstman spelen. Zelfs als jij daar niet mee akkoord gaat. *(tot kerstman)* Kom, doe je kostuum maar uit. Ik ga dat eens passen. Jij mag naar huis.

KERSTMAN: Mag ik naar huis? O, merci! Merci! *(omhelst Gust)*

(Elise, Olivia en Fons helpen de kerstman uitkleden en Gust aankleden (de kerstman draagt onderaan gewone kledij met daarover een nep buik, heeft gewone schoenen. Gust kan zijn schoenen met inleggers aan houden.)

MARLOES: Maar Gust, je weet niet waaraan je begint. Al die kinderen... En er zijn er lastige bij, hoor.

ELISE: Volgens mij gaat hij dat goed doen.

MARLOES: Maar, hij is zo onhandig. Ik moet hem altijd in 't oog houden of er gebeuren ongelukken.

OLIVIA: Als hij dat kostuum aan heeft, zal hij wel in zijn rol kruipen. Dat overkomt de meeste acteurs.

MARLOES: Ik ben er niet gerust in.

GUST: Maar Marloezeke. Ik heb bij jou immers een goede scholing gehad. Altijd doen wat jij vraagt, nooit tegenspreken, braaf antwoorden, nooit dwars liggen. Ik ben gemaakt voor deze rol.

MARLOES: Allee dan. Als je het dan per se wil doen. Maar ik sta niet in voor de gevolgen.

FONS: Ze gaan hier nog nooit zo'n goedwillige kerstman gehad hebben.

MARLOES: *(terwijl ze Fons verder aankleedt als een bezorgde moeder)* Ben je zeker dat je dit wilt doen?

FONS: Ja, Marloes.

MARLOES: Heb je een propere zakdoek bij?

FONS: Ja, Marloes.

MARLOES: Moet jij niet meer plassen voor je er aan begint?

FONS: Nee, Marloes.

FONS: *(tot kerstman)* Kom vriend, ik breng je naar de EHBO-stand. Daar weten ze wat ze met jou moeten aanvangen. *(tot Elise)* Houd jij mijn kraam even in 't oog?

ELISE: Okido.

(Fons en kerstman af, Fons is nu volledig als kerstman gekleed)

GUST: *(belt)* Ho, ho, ho! Hier komt de kerstman!

(Gust af via de zaal, belt en roept "ho, ho, ho". Wenst het publiek: "vrolijk kerstfeest", "prettige feestdagen", "vrede op aarde" enz. Elise, Olivia en Marloes kijken Gust na. Muziek: [We wish you a merry Christmas – instrumental](#))

Einde 1ste bedrijf

2DE BEDRIJF

(Er staan figuranten aan elke kraam. De figuranten aan de jeneverbar staan op en verlaten de scène. Marloes en Elise ruimen af. De figuranten aan de fotoshoot kraam betalen, daarna af. Olivia doet de spots uit en ordent het decor. Inmiddels beëindigt Fons zijn verkooppraatje)

FONS: ...En als kers op de taart, doe ik er nog een snuifje kerstmagie bij.

(magisch geluidseffect: [voorbeeld](#)) Je zal zien, dat stimuleert de warmte, de vreugde en vrede die je met de inlegzolen zal ervaren. Geloof je me niet? *(guitig)* Ja zeg, als een zot iets zegt, mag je twijfelen, maar niet als ik iets zeg. Alsjeblieft, mevrouw/mijnheer. Ik wens jullie een prettige kerst en veel genot van deze zalige inlegzolen.

(figuranten af, Fons vult uitgestalde inlegzolen aan)

MARLOES: Amai. De voorbije uren waren pokkendruk. Bedankt voor je hulp, Elise. Zonder jou had ik het niet gered.

ELISE: Graag gedaan.

MARLOES: En die vent van mij blijft maar weg. Had ik geweten dat het zo lang duurde, had ik hem niet laten gaan.

ELISE: Er zal een lange wachtrij gestaan hebben.

OLIVIA: En hij zal voor ieder kind zijn tijd nemen.

MARLOES: Dat zou wel eens kunnen. Want mijne Gust laat zich door niks of niemand opjutten. Zelfs als ik red bull in zijn koffie doe, vliegt hij niet. *(we horen de bel en "ho ho ho" van de kerstman, Marloes gaat kijken)* O nee! Nu loopt hij nog rond als kerstman. Hij moest toch alleen de kinderen ontvangen?

ELISE: Misschien moet hij van de organisatie nog even rondlopen op de markt.

MARLOES: Niks van. Hij moet hier zijn. Bij mij.

GUST: (*jolig op*) Ho ho ho, vrolijk kerstfeest! Marloes my darling, nu ben jij de vrouw van de kerstman. En weet je hoe jij nu heet?... Marie Krismas! Mijn Marie Krismas. (*wil Marloes omhelzen*)

MARLOES: Oude zot. Houd daar mee op en kleed je om.

GUST: Nee, ik ga eerst nog een rondje doen. Kerstman zijn is plezant. De mensen zijn vrolijk als ik voorbij kom. En met die schattige kindjes heb ik me ook ik heb me goed geamuseerd. Ze waren zo lief.

(*Olivia, Elise en Fons komen luisteren*)

En ja, ze zijn mondiger dan in mijn tijd. Toen was er nog geen kerstman, alleen een Sinterklaas, maar daar durfde ik mijn mond niet bij open trekken, hoor. En al zeker geen vragen stellen. Maar nu! Nu willen ze alles weten.

OLIVIA: Wat vroegen ze dan zoal?

GUST: Moeilijke vragen. Zoals: "Waarom heb jij een baard?"

ELISE: Wat heb je dan gezegd?

GUST: Dat ik van de Noordpool kom, waar het heel koud is. En dat een baard mijn gezicht warm houdt.

FONS: Goed geantwoord.

GUST: En een hummeltje van ongeveer 5 jaar vroeg of ik met mijn slee al eens op een vliegtuig gebotst was. Toen moest ik even diep nadenken, hoor.

ELISE: En was je al op een vliegtuig gebotst?

GUST: Bijlange niet. Die lawaaierige machines hoor je toch van ver aankomen, zeker. Maar de moeilijkste vraag was wel: "Ben jij een broer van Sinterklaas". Toen wist ik even niet wat zeggen.

FONS: Maar je hebt wel geantwoord?

GUST: Ja. Al denk ik dat het kindje het niet echt begrepen heeft.

MARLOES: Wat heb je dan gezegd?

GUST: Dat ik alleen maar een broer van Sinterklaas zou kunnen zijn als Sinterklaas van een spermadonor was.

(Fons, Elise, Olivia en Marloes reageren met: "Nee toch!", "zoiets zeg je toch niet", "Dat is er over", "maar Gust toch" enz.)

ELISE: Je had toch gewoon met 'ja' of 'nee' kunnen antwoorden.

MARLOES: Gewoon antwoorden? Dat kan hij niet. Er hapert iets met de bedrading in zijn hersenen.

FONS: Hoe dan ook, hij heeft genoten van zijn performance. En hij was ongetwijfeld een betere kerstman dan zijn voorganger.

OLIVIA: Ja, dat is waar.

MARLOES: Ja, maar nu is het genoeg geweest. Vooruit Gust, doe die spullen uit. Je bent hier niet om het showbeest uit te hangen maar om te werken.

GUST: Ja maar. Ik kan me hier toch niet zo maar uitkleden? Er kan volk komen. En wat als er kindjes bij zijn?

OLIVIA: Je kan je hier uitkleden, achter deze kerstboom.

GUST: Kom je mij helpen, Marloes?

MARLOES: Kan je dat weer niet alleen? Allee vooruit.

(Gust verdwijnt achter de kerstboom, Marloes blijft zichtbaar naast de kerstboom. Tegelijkertijd Danny op, gaat naar de toog van de jeneverbar. Marloes geeft Gust instructies bij het uitkleden (zie verder) Olivia en Elise verkneukelen zich om Marloes' richtlijnen. Inmiddels bekijkt Danny de labels van de jeneverflessen op de toog en zet hij de flessen in een andere volgorde. Fons eet in zijn kraam een boterham.)

MARLOES: Zet de bel maar neer en doe die muts af... O wacht. Nee, niet doen, Gust. Die muts is vast gespeld aan de pruik. Ik moet er eerst de speldjes uit halen. Zak eens een beetje door je knieën, dan kan ik er beter aan... Ah hier zie, twee speldjes. Ik heb ze... Shit, aan de achterkant zitten ook speldjes. Draai eens om... Nog meer draaien. Een hele halve draai naar rechts... Ja zeg, weet je niet wat een halve draai is? Je moet met je rug naar mij staan... En voorzichtig, want het is hier

maar krap. Ja, hier zitten ook twee speldjes... Voilà, ik heb ze. Draai maar terug om. Nu kan je die pruik ook afdoen. Of is die ergens vastgeplakt?... Nee, dat is gewoon een muts met haar... Trek die maar gewoon van je kop... Nu de baard. Hoe zit dat ineen? Draai nog eens om... Ah, die is vast gebonden met lintjes. Dat is gemakkelijk... Draai je nu maar met je gezicht naar mij, dan kan ik de riem uit doen... Doe nu dat vestje maar uit... *(tot Olivia en Elise)* Hij is bijna klaar, hoor. *(merkt dat Danny de jeneverflessen verzet, tot Danny)* Hé, jij daar! Wat ben je daar aan 't doen. *(gaat naar Danny)* Blijf eens met je fikken van mijn flessen!

DANNY: *(spreekt geaffecteerd Algemeen Nederlands)* Ik heb de flessen alfabetisch geordend en met het etiket naar voor, mevrouw. Dat oogt ordelijker en zo kan je de gewenste fles sneller vinden. Is dit het volledige assortiment, mevrouw? Heb je geen wafeljenever?

MARLOES: Wij verkopen geen wafels, alleen jenever en glühwein. *(spreek uit: gluuwaajn).*

DANNY: Je mag "gluhwijn" *(spreek uit: gluuwijn)* zeggen, hoor. Dat is perfect Nederlands. En wat de wafeljenever betreft, dat is een nieuw product. Het is een authentieke Hasseltse jenever gecombineerd met de zoete smaak van een Belgische wafel. Het blijkt een delicatessen te zijn.

MARLOES: Dat kan zijn, maar dat hebben we niet.

DANNY: Spijtig. Dan opteer ik voor de bessenjenever. Daar mag je voor mij een borreltje van inschenken.

MARLOES: Ah! Jij wilt iets drinken?

DANNY: Ja, graag.

(Marloes gaat inschenken. Danny gaat aan 1ste tafeltje zitten, houdt zich bezig met zijn mobieltje. De kerstboom waar Gust achter staat valt om. Allen schrikken. We zien Gust in eigen kledij met valse buik.)

OLIVIA: O nee! Mijn decor!

GUST: *(schaapachtig)* Ik wou hem nog tegenhouden, maar hij viel. *(probeert de boom vergeefs recht te zetten)*

ELISE: Laat maar, Gust. Dat fixen wij wel.

MARLOES: Als ik hem toch maar eens een minuut alleen laat. Doe die stomme buik af, onnozelaar!

OLIVIA: Kom Gust, dat zal ik wel doen.

(Fons en Elise zetten de kerstboom recht.)

MARLOES: *(bedient Danny)* Alsjeblieft, mijnheer.

DANNY: Dank u.

MARLOES: *(naar fotoshoot kraam)* Is er iets kapot?

ELISE: De slingers en de lichtjes hangen schots en scheef, maar dat kunnen we herstellen.

GUST: Ik zal helpen.

MARLOES: Nee! Als je hem laat helpen, breekt hij alles af.

FONS: Het was gewoon een accidentje. Dat kan iedereen overkomen.

MARLOES: Ja maar. De lompste eerst. En hij is lomp.

GUST: De slimste ben ik niet, maar wel de liefste, nietwaar?

MARLOES: Och zot! Maak dat je achter de toog staat.

OLIVIA: Wat doe ik met de kleren van de kerstman?

MARLOES: Geef die maar aan mij. Gust brengt die morgen wel naar het gemeentehuis.

(Marloes en Gust naar hun kraam. Fons helpt bij Olivia en Elise bij het optuigen van de kerstboom. Julienne en Clara op, blijven in hoek vooraan staan.)

CLARA: Ik wil naar huis.

JULIENNE: Nee Clara, je gaat het eerst hier nog eens proberen. Je hebt al drie keer een man durven aanspreken, dan kan je dat nog wel eens doen. Die gast met zijn inlegzolen zag er een toffe knul uit. Ook al is hij niet vegan. Maar je kunt niet alles hebben in 't leven. En zeg je openingszin nu eens uitdagender, zwoeler, in plaats van hem af te rammelen. Dan

zullen de mannen niet meer gaan lopen. Daarbij, die kerstelf kan niet gaan lopen. Die moet in zijn kraam blijven.

CLARA: Nee Julienne, ik doe het niet meer.

JULIENNE: Kom, we gaan eerst een jenevertje drinken. Daar word je wat losser van. *(trekt Clara mee naar het laatste tafeltje.)*

GUST: Hallo, dames. Kom jullie nog eens een neutje drinken? Jullie weten toch dat je hier moet betalen, eh?

JULIENNE: Ja, en nogmaals sorry voor daarstraks. We waren er gewoon met onze gedachten niet bij.

GUST: Dat gebeurt bij mij ook al eens. Wat willen jullie drinken?

JULIENNE: Een bessenjenever en een jonge klare, alsjeblieft.

GUST: Komt er aan.

(Olivia, Fons en Elise tuigen de kerstboom op)

OLIVIA: Verdorie. Ik had zo hard gewerkt om die boom te versieren.

FONS: Dat komt helemaal goed. Binnen enkele minuten hebben jullie weer de mooiste stand van deze kerstmarkt.

ELISE: Vind je onze stand mooi?

FONS: Jullie stand is niet alleen mooi. Hij straalt gezelligheid uit, warmte en romantiek. Ik zou er zo willen in wonen.

ELISE: Ben jij romantisch?

FONS: Ja, eigenlijk wel. Van romantiek kan ik heel gelukkig worden.

ELISE: Wat is voor jou romantiek?

FONS: Dat kan van alles zijn: genieten van een mooie zonsondergang of van het ruisen van de veldbloemen in een zomers briesje. Of smelten bij de tonen van een strijkkwartet.

ELISE: Dat doe je dan samen met je lief?

FONS: Nee. Maar als ik een lief had, zou ik er wel veel romantische momenten willen mee beleven. Een etentje bij kaarslicht, samen naar de sterren liggen kijken, samen naar de sauna... Dan zou ik zelfs een restaurantje afhuren om gezellig met z'n tweetjes te dineren.

ELISE: Cool. Dat wil ik wel meemaken.

OLIVIA: Dan moet je wel een romantisch lief hebben.

FONS: Ziezo. De boom ziet er weer feestelijk uit. Ik ga proberen nog wat inlegzolen te verkopen. *(gaat naar zijn kraam)*

ELISE: Was papa een romanticus, mama?

OLIVIA: O ja. Hij was een hartstochtelijke romanticus. Dat maakte hem zo onweerstaanbaar. Hij zag in alles romantiek: brandende kaarsjes, meeslepende violen, een regenboog. Hij kon zelfs wegdromen bij nieuw behangpapier. Jij hebt wel een aardje naar je vaartje.

JULIENNE: De kerstelf is terug in zijn kraam. Dit is het moment, Clara. Ga er naartoe en zeg je openingszin. En als het niet lukt, kan je het nog eens met die mijnheer *(wijst naar Danny)* proberen. Dat ziet er een fatsoenlijke mens uit.

CLARA: Nee, Julienne. Ik doe het niet.

JULIENNE: Je doet het wel.

(Clara van haar stoel en duwt haar naar Fons' kraam, Clara stuitert naar de kraam)

FONS: Kan ik u helpen?

CLARA: Nee... euh... ja... euh... ik... Ik wil inlegzolen kopen.

FONS: Daar kan ik voor zorgen. Deze inlegzolen zijn het neusje van de zalm. Ze zijn gemaakt van Texelse lamswol. Lamswol is het meest biologisch product. Het genereert warmte en gaat levenslang mee. Het is wel belangrijk om de inlegzolen goed te verzorgen. Je hoeft ze niet om de haverklap te wassen. Want hoe meer je ze wast, hoe minder lanoline er in zit. Maar als ze dan toch vies beginnen ruiken, kan je ze met dit

product wassen. Ik doe het er gratis bij. Het bevat gecertificeerde, low-pesticide lanoline, waardoor de wol zacht blijft. Je hoeft er niet veel van te gebruiken. Een koffielepeltje per wasbeurt is voldoende. En dan doe ik er nog een snuifje kerstmagie bij. (*strooit, magisch geluidseffect: [voorbeeld](#)*)

CLARA: Waar is dat goed voor?

FONS: Met dit snuifje kerstmagie zal je de inlegzolen ervaren als een zachte knuffel van een lief lammetje, waardoor jouw kersttijd aangener wordt.

CLARA: Een aangename kerst? Dat betwijfel ik. Hoeveel is 't?

FONS: 15 euro, alsjeblieft.

(Clara betaalt, gaat bij Julienne zitten)

JULIENNE: Is het gelukt? Komt hij met kerst?

CLARA: Nee. Ik heb alleen lamswollen inlegzolen gekocht.

JULIENNE: Lamswollen inlegzolen! Waar lammetjes voor geschalpeerd worden. Je maakt je schuldig aan dierenmishandeling, weet je dat?

CLARA: Kan zijn, maar ik heb koude voeten.

JULIENNE: Stom wicht. Ik doe er alles voor om je aan een partner te helpen. Maar jij werkt niet mee. Integendeel, je trapt op mijn ziel door voor mijn neus iets kopen waar dieren voor moesten lijden. Er bestaat ook synthetische wol, hoor. Mijn sokken zijn gemaakt van biologisch geteelde brandnetels. Ze zijn ook warm en er worden geen dieren voor gemarteld.

(Marthe op, stevent rechtstreeks naar Fons. Intussen pakt Clara - onder boos toezien van Julienne - de inlegzolen uit, doet haar schoenen uit en legt de zolen in haar schoenen.)

FONS: *(tot Marthe)* Ik wist dat je voor mij zou terugkomen.

MARTHE: Oh ja? Ik kom 'pertang' niet voor een interview.

DANNY: "Pertang"! Daar gaan mijn oren van tuiten. "Pertang" is geen Nederlands. Het is een verbasterd woord van het Franse "pourtant", dat "nochtans" betekent. Maar nu ik zie wie het zei, verbaast het slordige

taalgebruik me niet. Hallo, Marthe! *(Clara kijkt op)* Ben jij nog altijd de pseudo reporter die de Nederlandse taal geweld aandoet?

MARTHE: Wie we daar hebben. Danny, de arrogante mierenneuker die me haatmails stuurt en op de 'social media' *(Engels uitgesproken)* mijn reportages bekritiseert.

DANNY: Maar Marthe toch. Je verguist onze taal alweer. "Social media" is Engels. In het Nederlands is het "sociale media".

MARTHE: Ik krijg de kriebels van jou, Danny. Fuck off! *(tot Fons)* Ik wil inlegzolen kopen. Mijn voeten zijn "bevroZen".

(Fons verpakt de inlegzolen)

DANNY: Je maakt alweer twee fouten. "Fuck off" is geen Nederlands. Dat is een anglicisme. In het Nederlands zeggen we: "rot op". En, je voeten zijn niet "bevroZen", maar bevroRen. Het voltooid deelwoord van "bevriezen" is "bevroren". Als je de naam van reporter waardig wilt zijn, zal je je theoretische taalkunde flink moeten bijschaven.

MARTHE: Jouw haarklieverij hangt mijn voeten uit, Danny. Laat me gerust.

DANNY: Je formuleert het weer verkeerd. "Laat me gerust" is een getolereerde Vlaamse uitdrukking maar in perfect Nederlands is het : "laat me met rust". En, jongedame, "haarklieverij" bestaat niet. Het is "haarkloverij". Bovendien is dit niet het juiste woord voor deze situatie. Ik ben geen haarklover. Ik ben een journalist én een taalpurist.

MARTHE: Een taalnazi, bedoel je. *(tot Fons, terwijl Danny zijn ergernis verbijt)* Je moet de zolen niet inpakken, hoor. Ik ga ze direct gebruiken.

FONS: Ze zijn al ingepakt. Ik doe er nog een gratis wasmiddel bij en... een snuifje kerstmagie. *(strooit, magisch geluidseffect: [voorbeeld](#))*

MARTHE: *(pakt inlegzolen uit, tot Fons)* Mooie geste. Maar zolang die taalfreak me ambeteert, is mijn kerststemming foetsjie.

DANNY: Je gebruik alweer een dialect woord. "Foetsjie" is een verbastering het van het Duitse "futsch", dat "weg" betekent. Jij bent de naam reporter niet

waardig, jongedame. Wie zich als reporter wil profileren moet onze moedertaal grondig kennen. En dat is bij jou niet het geval. Jouw reportages bulken van de taal- en stijlfouten... *(Als reporter stel jij niets voor...)*

(Muziek onderbreekt Danny's tirade: [All I want for Christmas is you – Mariah Carey](#). Marthe (aan Fons' kraam) en Clara (opgestaan aan de jeneverbar) stappen tegelijk in hun schoenen met inlegzolen. Clara en Marthe mimen eerst verwondering, dan maken ze oogcontact, daarna glimlachen ze naar mekaar. Ze herkennen elkaar. Muziek fade out.)

CLARA: Marthe?

MARTHA: Clara?

DANNY: *(tot Marthe)* Het wordt tijd dat jij beseft dat jouw reportages een aanfluiting zijn van onze taal. En dat jij als reporter niet bekwaam bent.

MARTHE: Wil je mijn job overnemen? Dan zal je eerst moeten solliciteren.

DANNY: Ik wil jouw job niet. Ik wil je alleen doen inzien dat je onze taal verguist.

MARTHE: Luister, Danny. Er zullen wel eens fouten staan in mijn reportages. Maar dat is geen reden om me voortdurend lastig te vallen met pietluttige opmerkingen.

DANNY: Mijn opmerkingen zijn niet pietluttig. Het behoud van onze moedertaal is belangrijk. De hedendaagse verloedering – en vooral jouw reportages – verminken onze spreek- en schrijftaal. Onze moedertaal is cultureel erfgoed en moet gevrijwaard worden van verloedering.

MARTHE: Heb je nu alles gezegd? Rot dan op. Muggenzifter.

DANNY: Jij hebt het recht niet om mij te beschimpen, Marthe. Ik hanteer onze taal met zorg. *(terwijl Danny verder praat, stapt Clara stapt resoluut naar de fotoshop kraam, neemt er een geschenkdoos)* Wat van jou niet kan gezegd worden. Jij bent het prototype van een verkrachter van ons Nederlands. Jij moet dringend de regelgeving van de Taalunie bestuderen. Koop het Groene Boekje, dat is de enige officiële gids van het Nederlands. Daarin staan de verplichte richtlijnen, die jij aan je laars lapt.

CLARA: *(slaat de geschenkdoo's over Danny's hoofd)* Ze zei: oprotten!

DANNY: *(wankelt, rukt de geschenkdoo's van zijn hoofd)* Hebben jullie dat gezien?
Dit was een aanval! Een aanranding van mijn persoonlijkheid. Te gepasten tijde roep ik jullie allemaal op als ooggetuige.

GUST: Hebben wij iets gezien, Fons?

FONS: Wat gezien?

DANNY: De aanranding van mijn eer!

FONS: *(tot Elise)* Heb jij iets gezien?

ELISE: Nee. Heb jij iets gezien, mama?

OLIVIA: Was er iets te zien? Dat heb ik dan gemist.

DANNY: Maar jullie moeten toch gezien hebben dat die jongedame me belaagde.

MARLOES: *(neemt Danny's halfvol jeneverglas)* Wij hebben niks gezien.

DANNY: Hela! Mijn glaasje is nog niet leeg.

MARLOES: *(gooit jenever in Danny's gezicht)* Nu wel.

DANNY: Nee maar, dit gaat te ver. Dit krijgt nog een staartje! *(boos af)*

JULIENNE: *(tot Clara)* Stom kiekeken. Je had hier twee kansen om een partner te vinden. Maar je hebt het verprutst. Trek je plan met kerstmis. En kom niet zagen als iedereen wil weten waarom je nog geen lief hebt. Ik heb mijn best gedaan.

(zachte achtergrondmuziek: "[I'm dreaming of a white Christmas – André Rieu](#))

MARTHE: *(naar Clara)* Bedankt voor je interventie. Ik ben blij je terug te zien.
Heb jij na de humaniora nog verder gestudeerd?

CLARA: Ja, nog twee jaar. Ik heb je toen nog gezocht, maar je woonde niet meer op hetzelfde adres.

MARTHE: Tja, mijn ouders zijn toen verhuisd en ik heb een sabbatjaar genomen om met de rugzak rond te trekken. Woon jij nog bij je ouders?

CLARA: Ja. En jij?

MARTHE: Ik woon alleen, in een appartementje in de buurt.

CLARA: Ik heb veel aan jou gedacht.

MARTHE: Ik ook aan jou. Je was mijn beste vriendin. Een betere is er nooit geweest.

CLARA: Wij waren hartsvriendinnen.

MARTHE: Soulmates.

CLARA: Ik heb je gemist.

MARTHE: Ik jou ook.

CLARA: Zou jij op het kerstfeest van mijn familie mijn... gezelschap willen zijn?

MARTHE: Met alle plezier. Nu ik je terug gevonden heb, wil ik je niet meer kwijt.

CLARA: Ik wil jou ook niet meer kwijt.

(Clara en Marthe omhelzen elkaar. Muziek stopt)

JULIENNE: 't Is niet waar. Komt de wind van die kant? Ja zeg. Dat had je wel eens kunnen zeggen.

MARTHE: *(tot Clara)* Kom mee naar mijn appartement. Dan kunnen we rustig bijpraten.

FONS: He! En mijn interview dan?

MARTHE: Van jouw kraam maak ik een reportage op z'n "Dag Allemaals".

FONS: Is dat een schrijfstijl?

MARTHE: Dat is: weinig weten en veel verzinnen. *(tot Clara)* Kom, we zijn weg.

(Marthe en Clara hand in hand af.)

JULIENNE: *(roept na)* Je hebt je jenever nog niet op... Nu ja, ze heeft geen sterkedrank meer nodig, ze is al in hogere sferen. Kan ik afrekenen?

GUST: Jazeker. Dat is dan 6 euro.

MARLOES: Hebben die meisje maar twee jenevertjes gedronken?

JULIENNE: Ja, dat klopt.

MARLOES: Sorry, juffrouw. Maar ik moet mijn vent in 't oog houden, zie je. Zijn wiskundeknobbel hapert soms. *(Julienne betaalt Marloes, chat daarna op haar mobieltje)*

GUST: *(ietwat kregelig)* Ik kan nog wel tellen, hoor.

MARLOES: Zolang je genoeg vingers hebt om mee te tellen wel, ja. En dan doe je er soms nog een uur over. *(wil afruimen)*

GUST: Nee, dat doe ik wel. En de afwas doe ik ook. Ga er maar even rustig bij zitten.

ELISE: *(naar Fons)* Dat was daarnet een romantisch tafereel. Ik begin stilaan te vermoeden dat jouw "snuifje kerstmagie" geen fantasietje is, maar dat het echt iets teweeg brengt.

FONS: Welnee. Ik koppel daarmee alleen het knusse van de kerstsfeer aan de zalige warmte van mijn inlegzolen. Ik suggereer dat mijn inlegzolen een zalig gevoel geven. Maar het zou kunnen dat het gelukshormoon in de hersenen er van in gang schiet. Dat hormoon heeft soms maar een beetje verbeelding nodig. En als dat toevallig bijdraagt aan "vrede op aarde" is dat mooi meegenomen.

ELISE: Het werkt. Toen ik jouw lammetjeszolen inlegde, gloeide mijn gelukshormoon. En toen je zo enthousiast over romantiek vertelde, gloeide het nog na. Maar nu ligt het plat.

FONS: Wat scheelt er?

ELISE: Ik begin te twifelen aan mijn relatie met Jasper. Is hij wel de ware voor mij? We verschillen zo veel.

FONS: Accepteer je hem zoals hij is?

ELISE: Soms... Maar soms heb ik het gevoel dat hij zichzelf liever ziet dan mij. En hij is absoluut niet romantisch.

FONS: Ware liefde zou je een goed gevoel moeten geven.

ELISE: In 't begin had ik vlinders in mijn buik. Maar die zijn weg. Nu is er alleen geknaag en twijfel.

FONS: Maar Elise, toch. Dan is het toch duidelijk.

ELISE: Moet ik het uitmaken?

FONS: Als je het mij vraagt, zie ik jou liever in mijn armen dan in die van Jasper.

ELISE: Huh?

FONS: Overvalt het je?

ELISE: Ja.

FONS: Mag ik je knuffelen?

ELISE: ...Ja.

(Fons omhelst Elise. Muziek: "[Have yourself a merry little Christmas – Michael Bublé](#)") tegelijk 2 figuranten op, ze gaan naar Olivia's kraam. Muziek stopt)

OLIVIA: Elise!

ELISE: Ik kom!

(Olivia en Elise verzorgen op de achtergrond de fotoshoot sessie van de figuranten.)

GUST: Mag ik een friet gaan halen, schat?

MARLOES: Nee, Fons. We moeten paraat blijven. Er kunnen klanten komen.

GUST: Maar ik heb honger.

MARLOES: Ik heb boterhammen bij. Kijk daar eens in die mand.

GUST: Ik heb goesting voor frieten.

MARLOES: Dat kunnen we straks nog eten. Als we thuis zijn.

GUST: *(opent pakje boterhammen)* Wat heb je er tussen gedaan?

MARLOES: Gerookt paardenvlees.

JULIENNE: *(veert op)* Paardenvlees!

GUST: Ja, dat eet ik liever dan filet d'Anvers.

JULIENNE: Voor jouw "lekker paardenvlees" is een edel dier in erbarmelijke omstandigheden gefokt en afgeslacht. Besef je dat wel, barbaar? Wereldwijd worden dieren mishandeld en vermoord omdat de mens denkt dat hij vlees moet eten. Mensen zijn van nature herbivoren. Planteneters. Wij hebben geen vlees nodig. En al zeker geen paardenvlees. Zo'n prachtig beest dat al eeuwen een trouwe vriend is van de mens. Wie vlees eet is mede schuldig aan het wereldwijde folteren en afmaken van dieren. Waag het dus niet om van die boterham te bijten, of ik haal hem uit je strot.

GUST: Ja zeg, ik heb honger.

MARLOES: Het zijn maar twee plakjes vlees.

JULIENNE: Daar is een paard voor geslacht. Wie vlees eet is schuldig aan dierenmoord. De vleesindustrie moet aan banden gelegd worden. Die is niet alleen nefast voor dieren maar ook voor ons milieu. Voor de groeiende vleesindustrie sneuvelen regenwouden, stijgen de broeikasgassen en vervuult ons drinkwater. Terwijl wij kunnen leven zonder vlees en zonder dierlijke producten. Mijn jas is een vegan jas van biologische katoen. Mijn bottines zijn gemaakt van biologische graangewassen. Daar moet onze wereld naartoe! Naar een leven zonder dierenleed. Wij hebben geen vlees nodig. Ook geen lamswollen inlegzolen. Lammetjes hoeven niet gescalpeerd te worden. Er zijn genoeg alternatieven.

FONS: Je hebt je punt nu wel gemaakt, jongedame. Het is tijd om naar huis te gaan.

JULIENNE: Ja, ja. Ik ben al weg. Maar dieren consumeren is en blijft een misdaad. *(af)*

GUST: Amai, dat was een fervente.

MARLOES: En dat voor twee schelletjes paardenvlees.

FONS: Er zit wel veel waarheid in wat ze zei. Maar haar belerend vingertje is er te veel aan. En over de lamswol van mijn inlegzolen had ze ongelijk. Die beestjes worden goed verzorgd.

(fotoshoot sessie is gedaan)

OLIVIA: *(tot figuranten)* Bedankt voor jullie bezoek. Ik wens jullie nog fijne kerstdagen.

MARLOES: Spreek die mensen aan, Gust. Vraag of ze iets komen drinken. Maak reclame voor onze zaak. Anders gaat die met zijn zolen weer met onze klanten lopen.

FONS: *(tot vertrekkende figuranten)* Hallokes! Gezellig eh, zo'n kerstmarkt. Maar hebben jullie voeten het niet te koud? Want met koude voeten moet je bij mij zijn. Ik heb de beste én goedkoopste remedie tegen koude voeten.

MARLOES: *(tot Gust)* Allee vooruit!

(Marloes geeft Gust een flinke duw zodat hij op al struikelend op de figuranten botst)

GUST: Sorry, sorry, excuseer, neem me niet kwalijk, maar mijn vrouw... *(kijkt naar norse Marloes)* Mijn vrouw heeft vreselijk koude voeten. IJsklompen. Ze is er misselijk van. Mag ik alsjeblieft voorgaan? Ze heeft dringend lamswollen inlegzolen nodig. En deze inlegzolen zijn geweldig. Ik kan er van mee spreken.

FONS: Voordringen is niet netjes, eh Gust.

GUST: Ja maar, deze mensen mogen intussen bij ons iets gaan drinken. Een gratis drankje van het huis. Dat slaan jullie toch niet af, eh?

(figuranten gaan naar 3de tafeltje van de jeneverbar)

En geef me nu rap een paar inlegzolen. Ik moet terug zijn voor de bom barst.

(Marloes steekt triomfantelijk haar duim op naar Gust, bedient dan de figuranten.)

FONS: Is het zo erg met haar voeten?

GUST: *(betaalt)* Nee. Ik moest alleen jouw klanten afpakken.

FONS: Dat is niet fair, eh Gust.

GUST: Vond ik ook. Ik stuur ze straks terug. Maar nu moet ik eerst inlegzolen hebben.

FONS: Ok. *(pakt inlegzolen en wasmiddel in)* Een uitleg is niet nodig, zeker?

GUST: Nee. Ik weet intussen dat het hele goede zolen zijn. Lekker zacht en warm. Maar als je met je toverkunsten begint, mag je er twee snuifjes bij doen.

FONS: Twee snuifjes kerstmagie?

GUST: Ja. Marloes is niet zo gevoelig voor 'hocus pocus'-dingen als ik. Ze lacht me uit als ik blij ben dat ik een klavertje vier gevonden heb, of als ik jammer over zevenjaar ongeluk als ik een spiegel gebroken heb. Ze gelooft niet in hogere krachten.

FONS: Jij wel?

GUST: Ja. Soms ben ik er zelfs heilig van overtuigd dat Marloes haar bezem onder ons bed verstopt.

FONS: *(lacht, voegt 2 "snuifjes" toe, 2 x magisch geluidseffect: [voorbeeld](#))* Twee snuifjes kerstmagie. Voor Marloes. Alsjeblieft.

GUST: Merci. *(naar Marloes)* Marloesje, mijn lieve schat. Kom hier eens zitten. *(1ste tafeltje)*

MARLOES: Waarom?

GUST: *(leidt Marloes naar stoel)* Omdat ik jouw bevroren pietevoetjes wil verzorgen. Ik wil niet dat je nog langer afziet.

MARLOES: Maar ik heb geen...

GUST: *(terwijl hij Marloes' schoenen uitdoet en de zolen inlegt)* Maar Marloesje toch, ik ken je al langer dan vandaag. Als ik zie hoe je loopt, weet ik dat je tenen ijspegels zijn. En dan doet mijn hart pijn. Mijn vrouwtje mag niet afzien.

MARLOES: Ja maar...

GUST: Jouw zelfgebreide sokken zijn wel comfortabel en warm, schat. Maar niet genoeg om uren op een kerstmarkt te staan. Lange blootstelling aan de kou kan de bloedvaten vernauwen. En dat is niet gezond. Daarom heb ik voor jou zalige inlegzolen gekocht. En daarmee ga ik je lekker verwennen. Steek je voetjes hier maar eens in. Je gaat niet weten wat je overkomt.

MARLOES: Oude zot. *(steekt voeten in schoenen)*

(Muziek: "Jingle bells – Jimmy Sturr". Marloes is aangenaam verrast met de inlegzolen. Gust is blij en danst met Marloes. Fons, Elise, Olivia en de figuranten komen erbij. Ze dansen een vrolijke polonaisedans. Dan stopt de muziek. De kramers gaan naar hun kraam. De figuranten ledigen hun glas en gaan naar Fons. Ze kopen er twee paar inlegzolen.)

MARLOES: Hebben die mensen betaald?

GUST: Ja, ja. Dat is in orde. En? Ben je blij met de inlegzolen?

MARLOES: Ja, dat voelt goed.

GUST: Ik kan je nogal eens verwennen, eh? Verdient dat geen kusje?

MARLOES: Ja zeg, wij staan hier wel op een openbare markt.

GUST: Met de rapte een klein kusje.

MARLOES: Allee vooruit dan. *(geeft snelle kus)*

GUST: *(zakt door de knieën)* Zie je me nog? Want daar ben ik helemaal van gesmolten.

MARLOES: *(glimlacht)* Kom. Stop maar met die komedie.

GUST: Maar ik ben nog altijd zot van jou. Van jou krijg ik nog altijd kriebels in mijn buik. Wat soms wel ambetant is. Want daar kan ik niet aan krabben. *(Marloes ontdooit en lacht)* Zo zie ik je nog liever, zie. Als je lacht, zie je er nog knapper uit. Dan zwelt mijn hart en baad ik in de zon.

MARLOES: *(lacht voluit)* Och Gust, toch. Jij bent niet de handigste, maar wel de schattigste. Kom hier. *(omhelst en kust Gust)*

(Muziek: refrein van "Vrede op aarde")

GUST: Ik zie je graag.

MARLOES: Ik zie jou ook graag.

GUST: Ik zou alles voor je doen, Marloes. Alles!

MARLOES: Begin dan al maar met de afwas.

GUST: Ai, ik heb te veel gezegd. *(klopt op voorhoofd)* Stommerik!

MARLOES: *(lachend)* Ik zal afdrogen.

(Marloes ruimt de tafel van de figuranten af. Gaat als verliefd paar met Gust afwassen.)

FONS: *(tot figuranten)* Dan doe ik er nog een snuifje kerstmagie bij. *(magisch geluidseffect: [voorbeeld](#))* Alstublieft. Leg de inlegzolen in jullie schoenen en jullie hebben nooit nog koude voeten. Bedankt voor jullie bezoek en nog een heel prettige kerst.

(Elise naar Fons. Tegelijk Jasper dronken op, botst op vertrekkende figuranten.)

JASPER: *(tot figuranten)* Boem! Plezant, eh? Je moet niet in de botsautootjes zitten om plezier te maken. Zo kan het ook. En het is nog gratis ook.

(botst nog eens tegen de figuranten) Boem! Boem! *(lacht)* Losers.

(figuranten geërgerd af)

ELISE: Ga naar huis, Jasper. In zo'n toestand kan je hier niks komen doen.

JASPER: Daar zie. Mijn lief. Ze zal ook eens iets zeggen. Ben je niet blij dat je me ziet? Heb je me gemist?

ELISE: Nee.

JASPER: Allee kom hier. Dan krijg je een dikke kus.

ELISE: Nee.

JASPER: Woehoe. Ze is precies niet goed gezind. Zijn je eicelletjes gelost?

FONS: Ze zei dat je naar huis moet gaan, man.

JASPER: Ja, ja. Dat heb ik gehoord. Maar dat meent ze niet. Ze ziet me graag. Nietwaar, poeske?

OLIVIA: Dat meent ze wel.

JASPER: Daar zie! Dat mens begint al moeilijk te doen en ze moet mijn schoonmoeder nog worden.

ELISE: Ga weg, Jasper. Ik wil je niet meer zien.

JASPER: Maar schatteke toch. Jij kan me niet missen. Ik kan te goed kussen. Kom hier. Ik zal het nog eens bewijzen.

GUST: *(trekt jas uit, is stoere superman)* Hoor jij niet goed? Moet ik je oren uitkuisen?

JASPER: Wil jij me bang maken? Dat gaat niet lukken, vent. En daarbij: ik ben met mijn lief aan 't babbelen. Niet met jou. *(tot Elise)* Hoe zit het? Wil je een kus of niet?

ELISE: Ik wil niks meer met jou te maken hebben. Ik ben jouw lief niet meer. Ga weg!

MARLOES: Allee vooruit! Vertrek!

JASPER: Hé, bomma. Teut houden. 't Is hier een openbare markt. Ik mag gaan en staan waar ik wil. En van jou wil ik geen kus. Maar wel van die frigide griet daar. *(tot Elise)* Hoe zit het, truttemie. Gaan we kussen? Of moet ik op een ander gaan. Die andere is niet zo mooi als jij, maar wel inschikkelijker. *(schaterlacht)*

FONS: *(grijpt Jasper bij de kraag)* Bol het af, gast.

JASPER: Handen thuis, kameraad. *(geeft Fons een mep, Fons wankelt)*

OLIVIA: Nu komt zijn ware aard naar boven.

ELISE: *(naar Fons)* Heeft hij je pijn gedaan? Gaat het?

FONS: 't Is ok. Laat maar.

ELISE: Ik heb genoeg van jou, Jasper. Ik wil geen relatie meer met jou. Het is uit. Ga weg en kom nooit meer terug.

JASPER: Allee kom, schatteke. Ik wil met jou iets gaan eten. Een goeie, vette braadworst. Daar heb ik goesting voor. En neem je sacochie mee, want ik heb geen geld meer.

ELISE: Daar is het je dus om te doen. Een geldschieter aan je arm en tegelijk griet om mee te pronken. Maar voor mij heb je niet het minste respect. Wat ik voel of wens, laat je koud. Jij bent het middelpunt van de aarde. Overal en altijd komt jouw goesting op de eerste plaats. Dat pik ik niet meer. Je bent een dikke egoïst, Jasper. Een manipulatieve sociopaat! En maak nu dat je weg bent, of ik bega ongelukken. *(loopt furieus naar de kerstboom)*

JASPER: Hé, hé. Als ik je niet meer wil zien, beslis ik dat wel.

FONS: Nee, dat beslist zij.

MARLOES: Zij is jouw eigendom niet.

OLIVIA: Jij maakt haar ongelukkig.

ELISE: *(bekogelt Jasper met kerstballen)* Onder mijn ogen onderuit! Vuile profiteur! Ik wil niet meer naar je pijpen te dansen. Bij jou mocht ik niks wensen. Ik moest alleen jouw grillen volgen. Maar dat is gedaan. Jij bepaalt mijn leven niet meer. Vanaf vandaag krijgen mijn gevoelens voorrang. Stap het af. Voorgoed! Weg! Weg!

(Agressieve muziek: bv. "The good, the bad and the ugly – Ennio Morricone" Fons, Olivia, Marloes en Gust gaan dreigend in een halve cirkel rond Jasper staan. Stapvoets dwingen ze hem om achteruit te krabbelen. Tenslotte gaat Jasper lopen. Muziek stopt.)

OLIVIA: *(omhelst Elise)* Meisje, meisje toch. Ik ben zo blij dat je de knoop doorgehakt hebt.

MARLOES: Die bullebak was echt niks voor haar. Zo'n lieve meid verdient beter.

GUST: Absoluut.

ELISE: Bedankt allemaal voor de steun.

GUST: Dat is graag gedaan. Voor de liefde moet een mens al eens assertief zijn, eh Marloes?

MARLOES: *(draait met de ogen)* Ja, voor sommige mannen is dat nodig. Doe je jas aan, Superman. Straks doe je nog een longontsteking op.

GUST: Ik vind het zo lief als je om mij bezorgd bent.

MARLOES: Voor jou is fulltime bezorgdheid wel nodig. Kom, we gaan samen opruimen.

GUST: *(struikelt, Marloes vangt hem op)* Ik zie je graag.

OLIVIA: *(tot Elise)* Wij gaan ook stilaan opruimen. Kom. *(naar de fotoshoot kraam)*

ELISE: Ja, ik kom. *(tot Fons)* Naar welk romantisch restaurant neem je vanavond mee naartoe?

FONS: *(blij verrast)* Meen je dat?

ELISE: Jouw knuffel was zo warm als jouw zalige inlegzolen. Bij jou voel ik me goed. Ik wil je graag beter leren kennen.

FONS: Daar ben ik blij om. Ik had vlinders in de buik toen ik je zag. Wat denk je van een wandelingetje in het versierde dorp en daarna een etentje bij kaarslicht?

ELISE: Perfect.

FONS: Lieve Elise. Je maakt me nu al gelukkig. *(omhelst Elise)*

MARLOES: He! Kijk daar eens. *(wijst naar Elise en Fons)*

GUST: O! Schoon!

OLIVIA: Dat verdient een feestje. *(roept)* Gratis glühwein voor iedereen!

(Allen halen aan de jeneverbar een (vooraf ingeschonken) glas Glühwein. Tegelijk de andere acteurs op met glas glühwein. Ze toasten naar het publiek.)

FONS: Wij wensen iedereen... zalige inlegzolen!

(Muziek: "Ode an die Freude" <https://www.youtube.com/watch?v=-sc-gu1369k>)

EINDE